

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze jako soud pro mládež projednal ve veřejném zasedání konaném dne [datum] v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Pavly Augustinové a soudců JUDr. Vladimíra Krále a JUDr. Milana Štejra odvolání mladistvých [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [jméno], narozeného [datum], a poškozených [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozené [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], a [jméno] [příjmení], narozeného [datum], proti rozsudku Městského soudu v Praze jako soudu pro mládež ze dne 14. 11. 2022, č. j. 63 Tm 3/2022–3535, a rozhodl

takto:

- I. Podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 trestního řádu z podnětu odvolání mladistvého [jméno] [jméno] a podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu z podnětu mladistvých [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] se napadený rozsudek částečně zrušuje, a to ve výrocích o trestních opatřeních, která byla těmto mladistvým uložena.

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu se znovu rozhoduje takto:

Mladistvý [jméno] [příjmení] se při nezměněném výroku o vině odsuzuje podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku a podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 31 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže k úhrnnému trestnímu opatření nepodmíněného odnětí svobody ve výměře 36 měsíců.

Podle § 31 odst. 4 zákona o soudnictví ve věcech mládeže mladistvý toto trestní opatření vykoná odděleně od ostatních odsouzených nebo ve zvláštním oddělení pro mladistvé.

Mladistvý [jméno] [příjmení] se při nezměněném výroku o vině proviněnými znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku a výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku odsuzuje za tato provinění a za sbíhající se provinění loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1

trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kterými byl uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 jako soudu pro mládež ze dne 26. 1. 2022, sp. zn. 3 Tm 2/2021, který nabyl právní moci [datum], podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku a podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 31 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže k souhrnnému trestnímu opatření nepodmíněného odnětí svobody v trvání 38 měsíců.

Podle § 31 odst. 4 zákona o soudnictví ve věcech mládeže mladistvý toto trestní opatření vykoná odděleně od ostatních odsouzených nebo ve zvláštním oddělení pro mladistvé.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se mladistvému dále ukládá trestní opatření propadnutí věci, a to mobilního telefonu zn. Samsung Galaxy A12, bílé barvy, IMEI 1: [číslo], IMEI 2: [číslo] a [příjmení] karty Vodafone: [číslo].

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ruší výrok o trestním opatření z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 jako soudu pro mládež ze dne 26. 1. 2022, sp. zn. 3 Tm 2/2021, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušený výrok obsahově navazující, která jeho zrušením pozbyla podkladu.

Mladistvý [jméno] [jméno] se při nezměněném výroku o vině proviněním nepřekážení trestného činu podle § 367 odst. 1 trestního zákoníku odsuzuje za toto provinění a za sbíhající se provinění loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 jako soudu pro mládež ze dne 1. 2. 2023, sp. zn. 4 Tm 10/2022, který nabyl právní moci [datum], podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku a podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 31 odst. 1 a § 33 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže k souhrnnému trestnímu opatření podmíněného odnětí svobody s dohledem v trvání 14 měsíců na zkušební dobu 30 měsíců.

Podle § 33 odst. 1 a § 18 odst. 1 písm. c) zákona o soudnictví ve věcech mládeže se mladistvému ukládá výchovná povinnost vykonat nejpozději do konce prvního roku zkušební doby bezplatně ve svém volném čase 40 hodin společensky prospěšné činnosti ve formě uklidových prací, a to vždy nejvýše 4 hodiny denně.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ruší výrok o trestním opatření z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 jako soudu pro mládež ze dne 1. 2. 2023, sp. zn. 4 Tm 10/2022, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušený výrok obsahově navazující, která jeho zrušením pozbyla podkladu.

Jinak zůstává napadený rozsudek ohledně těchto mladistvých beze změn.

- II. Podle § 256 trestního řádu se zamítají odvolání mladistvého [jméno] [příjmení] a poškozených [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení].

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Městského soudu v Praze jako soudu pro mládež ze dne 14. 11. 2022, č. j. 63 Tm 3/2022–3535, bylo rozhodnuto o vině níže uvedených mladistvých takto:

Mladistvý [jméno] [příjmení] byl uznán vinným proviněním hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob podle § 355 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (bod 1 výroku o vině), pokračujícím proviněním výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku (body 1, 2, 4, 6 a 10 výroku o vině), dvěma pokračujícími proviněními loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku (body 3, 5 a dále body 10, 11 a 12 výroku o vině), proviněním ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku (bod 4 výroku o vině), pokračujícím proviněním krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku (body 6 a 7 výroku o

vině), které bylo pod bodem 7 právně posouzeno i podle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, a pokračujícím proviněním vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c), písm. f) tr. zákoníku.

Za tato provinění a za sbíhající se provinění loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku a provinění výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku spáchaná ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, kterými byl uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 jako soudu pro mládež ze dne 19. 4. 2022, sp. zn. 4 Tm 4/2020, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze jako soudu pro mládež ze dne 18. 8. 2022, sp. zn. 67 Tmo 13/2022, byl mladistvý [jméno] [příjmení] odsouzen podle § 173 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 24 odst. 1 písm. l) a § 31 odst. 1, 2 z. s. m. a § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestnímu opatření nepodmíněného odnětí svobody ve výměře 48 měsíců, které má podle § 31 odst. 4 z. s. m. vykonat odděleně od ostatních odsouzených ve věznici nebo ve zvláštním oddělení pro mladistvé. Dále mu bylo podle § 24 odst. 1 písm. d) z. s. m. za použití § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku uloženo trestní opatření propadnutí věci, a to mobilního telefonu zn. HUAWEI ALE-L21, IMEI 1: [číslo], IMEI 2: [číslo]. Současně byl podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušen výrok o trestním opatření, které bylo mladistvému uloženo výše uvedeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Mladistvý [jméno] [příjmení] byl uznán vinným proviněním pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku (bod 8 výroku o vině), proviněním znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku (bod 9 výroku o vině) a pokračujícím proviněním loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku (body 10 a 11 výroku o vině) spáchaným v jednočinném souběhu s proviněním výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku.

Za to byl podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 24 odst. 1 písm. l) a § 31 odst. 1, 2 z. s. m. a § 43 odst. 1 tr. zákoníku odsouzen k úhrnnému trestnímu opatření nepodmíněného odnětí svobody ve výměře 42 měsíců, které má podle § 31 odst. 4 z. s. m. vykonat odděleně od ostatních odsouzených ve věznici nebo ve zvláštním oddělení pro mladistvé.

Mladistvý [jméno] [příjmení] byl uznán vinným proviněním znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku (bod 9 výroku o vině), pokračujícím proviněním loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku (body 10 a 11 výroku o vině) spáchaným v jednočinném souběhu s proviněním výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku (bod 10 výroku o vině).

Za tato provinění a za sbíhající se provinění loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, provinění výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku a provinění ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, kterými byl uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 jako soudu pro mládež ze dne 26. 1. 2022, sp. zn. 3 Tm 2/2021, byl mladistvý [jméno] [příjmení] podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 24 odst. 1 písm. l) a § 31 odst. 1, 2 z. s. m. a § 43 odst. 2 tr. zákoníku odsouzen k souhrnnému trestnímu opatření nepodmíněného odnětí svobody ve výměře 42 měsíců, které má podle § 31 odst. 4 z. s. m. vykonat odděleně od ostatních odsouzených ve věznici nebo ve zvláštním oddělení pro mladistvé. Dále mu bylo podle § 24 odst. 1 písm. d) z. s. m. za použití § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku uloženo trestní opatření propadnutí věci, a to mobilního telefonu zn. Samsung Galaxy A12, bílé barvy, IMEI 1: [číslo], IMEI 2: [číslo], a vložené [příjmení] karty Vodafone: [číslo]. Současně byl podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušen výrok o trestním opatření z výše uvedeného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Mladistvý [jméno] [jméno] byl uznán vinným proviněním nepřekážení trestného činu podle § 367 odst. 1 tr. zákoníku (bod 9 výroku o vině). Za to byl podle § 367 odst. 1 tr. zákoníku za použití §

24 odst. 1 písm. a) a § 26 odst. 1 z. s. m. odsouzen k trestnímu opatření obecně prospěšných prací ve výměře 100 hodin.

Mladistvá [jméno] [příjmení] byla skutkem pod bodem 10 výroku o vině uznána vinnou proviněním loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku. Za to byla podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 24 odst. 1 písm. j) a § 31 odst. 1 z. s. m. odsouzena k trestnímu opatření podmíněného odnětí svobody v trvání 12 měsíců se zkušební dobou stanovenou podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 33 odst. 1 z. s. m. na 18 měsíců.

2. Městský soud rozhodoval také v adhezním řízení. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. uložil:

Mladistvým [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] povinnost společně a nerozdílně zaplatit poškozené nezletilé [jméno] [příjmení] na bankovní účet č. [bankovní účet] podle § 2958 o. z. na náhradě jiné nemajetkové újmy v penězích 100 000 Kč, včetně úroku z prodlení ve výši 15 % ročně od [datum] do zaplacení.

Mladistvému [jméno] [příjmení] povinnost zaplatit poškozenému [jméno] [příjmení] na bankovní účet č. [bankovní účet] podle § 2958 o. z. na náhradě nemajetkové újmy z titulu bolestného v penězích 146 005 Kč, včetně úroku z prodlení ve výši 11,75% ročně od [datum] do zaplacení (bod II. písm. a) výroku rozsudku), a na náhradě jiné nemajetkové újmy v penězích 50 000 Kč, včetně úroku z prodlení ve výši 11,75% ročně od [datum] do zaplacení.

Mladistvým [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] povinnost společně a nerozdílně zaplatit poškozenému [jméno] [příjmení] na bankovní účet č. [bankovní účet] podle § 2958 o. z. na náhradě jiné nemajetkové újmy v penězích 20 000 Kč, a to [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] včetně úroku z prodlení ve výši 11,75% ročně od [datum] do zaplacení, a [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] včetně úroku z prodlení ve výši 15% ročně od [datum] do zaplacení.

Mladistvým [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] povinnost společně a nerozdílně zaplatit poškozenému [jméno] [příjmení] na bankovní účet č. [bankovní účet] podle § 2958 o. z. na náhradě jiné nemajetkové újmy v penězích 20 000 Kč, a to [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] včetně úroku z prodlení ve výši 11,75% ročně od [datum] do zaplacení, a [jméno] [příjmení] včetně úroku z prodlení ve výši 15% ročně od [datum] do zaplacení.

Mladistvým [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] povinnost společně a nerozdílně zaplatit poškozenému [jméno] [příjmení] na bankovní účet č. [bankovní účet] podle § 2958 o. z. na náhradě jiné nemajetkové újmy v penězích 20 000 Kč, a to [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] včetně úroku z prodlení ve výši 11,75% ročně od [datum] do zaplacení, a mladistvý [jméno] [příjmení] včetně úroku z prodlení ve výši 15% ročně od [datum] do zaplacení.

Mladistvému [jméno] [příjmení] povinnost zaplatit poškozené [příjmení] zdravotní pojišťovně České republiky, [IČO], se sídlem [adresa], včetně úroku z prodlení ve výši 11,75 % ročně ode dne právní moci rozsudku do zaplacení, a to na bankovní účet č. [bankovní účet] pod variabilním symbolem [číslo].

Mladistvému [jméno] [příjmení] povinnost zaplatit poškozené Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky, [IČO], sídlem [adresa], a to na bankovní účet č. [bankovní účet] pod variabilním symbolem [číslo].

Podle § 229 odst. 2 tr. ř. odkázal poškozené [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] se zbytkem jejich nároků na náhradu další nemajetkové újmy v penězích na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 tr. ř. odkázal poškozenou [příjmení] [jméno], pobočku poist'ovne z iného členského štátu, IČO: 54 228 573, sídlem [adresa], [jméno] na řízení ve věcech občanskoprávních s celým jejím uplatněným nárokem na náhradu škody.

3. Citovaný rozsudek napadli v zákonné lhůtě odvoláním mladiství [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [jméno]. Mladistvý [jméno] [příjmení] směřoval odvolání proti výrokům o vině pod body 1, 2, 5, 6, 7, 10, 11 a 12 rozsudku a proti na ně navazujícím výrokům o trestním opatření a o povinnosti mladistvého nahradit poškozeným majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu. Nebrojil proti výroku o vině pod bodem 3 (ohledně tohoto skutku v hlavním líčení prohlásil svou vinu) a proti výroku o vině pod bodem 4 (ohledně tohoto skutku v hlavním líčení prohlásil skutková tvrzení uvedená v obžalobě za nesporná). Zbývající odvolatelé napadli rozsudek ve všech výrocích, které se jich dotýkají.

4. Včasné odvolání podali také poškození [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], a to prostřednictvím stejného zmocněnce [příjmení] [jméno] [příjmení]. Každý z těchto poškozených odvolání směřoval proti adhezním výrokům, kterými mu byla přiznána náhrada další nemajetkové újmy v nižší než jím požadované částce a se zbytkem uplatněného nároku byl odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

5. Pokud jde o skutkové a právní námitky, budou pro přehlednost konkretizovány v návaznosti na jednotlivé napadené výroky o vině. Úvodem postačí stručně konstatovat, že mladistvý [jméno] [příjmení] v obhájcem písemně zpracovaném odůvodnění odvolání polemizoval s hodnocením důkazů vztahujících se k bodu 10 výroku o vině. Brojil zejména proti skutkovému zjištění soudu prvního stupně, že tím, kdo ve vzniklé skrumáži pobodal poškozeného [jméno] [příjmení], byl právě mladistvý [příjmení]. U zbývajících napadených výroků mladistvý avizoval písemné doplnění odvolání s tím, že v podstatě půjde o tytéž argumenty jako v závěrečné řeči obhájce u hlavního líčení. Dne [datum] pak zaslal prostřednictvím obhájce doplnění odvolání přímo vrchnímu soudu a skutečně v něm zopakoval tytéž námitky, které akcentoval jeho obhájce v závěrečné řeči. Vrchnímu soudu mladistvý navrhl, aby napadený rozsudek zrušil ve výrocích o vině pod body 1, 2, 5, 6, 7, 10, 11 a 12 a ve výrocích na ně navazujících a sám znovu ve věci znovu rozhodl v intencích podaného odvolání.

6. Mladistvý [jméno] [příjmení] prostřednictvím svého obhájce namítl absenci subjektivní stránky u provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným pod bodem 8 výroku o vině a zopakoval svou obhajobu, že neznal faktický věk poškozené. Dále namíтал nesprávnost skutkových zjištění soudu prvního stupně popsanych ve výroku o vině pod bodem 9. U tohoto skutku městskému soudu vytknul, že své závěry opřel o tvrzení poškozené, přestože z videozáznamu pořízeného o její výpovědi v přípravném řízení, který byl u hlavního líčení přehrán podle § 102 odst. 2 tr. ř., je zřejmé, že poškozená nejevila známky toho, že by prožila traumatizující sexuální zážitek, a že byla v projevu značně rozpačitá. Obojí podle něj vzbuzuje pochybnosti o tom, zda poškozená vypovídala upřímně a pravdivě. Zbývající důkazy, na které soud prvního stupně poukázal, jsou nepřímé a vinu mladistvého neprokazují. Kamarádi poškozené v pozici svědků totiž pouze reprodukovali to, co jim poškozená o skutku řekla. Navíc s řadou rozporů, kterým soud prvního stupně nevěnoval pozornost, zatímco výpovědi mladistvých obžalovaných k tomuto skutku detailně porovnával a ze zjištěných nesrovnalostí usuzoval, že nevypověděli pravdu. Pokud jde o důkaz snímky obrazovky telefonu poškozené zachycující textové zprávy údajně psané mladistvým, mladistvý jejich autorství popírá a namítá, že z jeho mobilního telefonu nebyly procesně použitelným způsobem zajištěny. Mladistvý [příjmení] uplatnil i výhradu porušení práva na obhajobu, protože soud prvního stupně nevyhověl jeho důkaznímu návrhu na osobní výslech poškozené a nezletilých svědků [příjmení] [příjmení] a [jméno] [příjmení] v hlavním líčení. U skutků pod body 10 a 11 výroku o vině mladistvý brojil proti jejich právnímu posouzení soudem prvního stupně jako provinění loupeže, ačkoli úmysl mladistvého ani v jednom z těchto útoků nesměřoval ke zmocnění se cizí věci. Uložené trestní opatření mladistvý označil za nepřiměřeně přísné a přiznané adhezní nároky za nedostatečně

podložené. Odvolacímu soudu navrhl, aby napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a věc vrátil městskému soudu k novému projednání a rozhodnutí, eventuálně, aby jej zprostil obžaloby pro skutky, u kterých vinu popírá, a u zbývajících skutků napravil vadu v jejich právním posouzení.

7. Mladistvý [jméno] [příjmení] odvoláním zpracovaným jeho obhájcem napadl správnost skutkových zjištění soudu prvního stupně pod bodem 9 výroku o vině. Podle něj provedené důkazy s potřebnou mírou jistoty neprokazují, že se skutek stal, protože poškozená [jméno] [příjmení] není věrohodná a ostatní svědci vypovídali jen o tom, co od ní slyšeli. U skutků pod bodem 10 výroku o vině mladistvý [příjmení] namítl vadnou právní kvalifikaci. Nepopírá, že se účastnil šarvátky s poškozenými, ovšem žádný důkaz podle jeho mínění neprokázal, že útoku předcházela dohoda se spoluobžalovanými o tom, že poškozeným násilím odcizí věci. Fakticky jim ani nic nevzali. Pokud jde o skutek pod bodem 11 výroku o vině, mladistvý doznává, že se nacházel na místě činu a angažoval se ve věci fingovaného prodeje marihuany poškozenému, aktivně do vzniklého konfliktu ale nezasáhl a nikomu nevyhrožoval, což potvrzují i svědci [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Vrchnímu soudu mladistvý navrhl, aby napadený rozsudek zrušil ve všech výrocích, které se ho dotýkají a aby ho zprostil obžaloby pro skutek pod bodem 9 výroku o vině. Pokud jde o skutky pod body 10 a 11 výroku o vině, je obhájcem písemně zpracovaný návrh poněkud zmatený, protože je navrhováno zproštění z použité právní kvalifikace a uložení úhrnného trestu podmíněného odnětí svobody s dohledem (zřejmě měl odvolatel na mysli trestní opatření) za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 26. 1. 2022, sp. zn. 3 Tm 2/2021. S ohledem na odvolací argumentaci se lze ale důvodně domnívat, že fakticky se mladistvý domáhá změny právního posouzení skutků pod body 10 a 11 výroku o vině napadeného rozsudku a žádá, aby mu bylo uloženo mírnější souhrnné trestní opatření výchovného charakteru.

8. Odvolání mladistvého [jméno] [jméno], které písemně odůvodnil jeho obhájce, směřovalo proti výroku o vině pod bodem 9 napadeného rozsudku a proti výroku o trestním opatření uloženému za tento skutek. Městskému soudu mladistvý vytkl, že při hodnocení důkazů nevycházel důsledně z § 2 odst. 6 tr. ř., což činí jeho skutkové a právní závěry nesprávnými a nepřesvědčivými. Stejně jako mladiství [příjmení] a [příjmení] má za to, že není možné výrok o vině opřít o výpověď nevěrohodné poškozené [jméno] [příjmení] a že zbýající důkazy prokazují jen to, že byl společně s dalšími mladistvými a poškozenou v rozhodný čas v jednom bytě. Nelze překazit něco, co se nestalo, a proto vrchnímu soudu navrhl, aby napadený rozsudek změnil tak, že ho obžaloby zproští.

9. Poškození [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] nesouhlasili se závěry městského soudu o výši jim přiznaných náhrad nemajetkové újmy, protože podle jejich názoru neodpovídají obecně sdílené představě o spravedlivém odškodnění a odchyľují se od výše přiznaných náhrad v obdobných případech, které v odvoláních ovšem blíže nespécifíkovali. Městský soud podle jejich přesvědčení nedostatečně zohlednil okolnosti zvláštního zřetele hodné ve smyslu § 2957 o. z. spočívající v tom, že zažili bezprecedentní příkoří s následky i v duševní sféře, že újma jim byla způsobena úmyslně, že šlo o intenzivní zásahy do jejich chráněných práv, že mladiství použili násilí nebo jeho pohrůžky, že v případě poškozené [příjmení] mladiství zneužili důvěry, kterou k nim jako ke kamarádům chovala. Své nároky odvolatelé považují za důvodné v plné jimi uplatněné výši, a proto vrchnímu soudu shodně navrhli, aby příslušné výroky napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. f) tr. ř. zrušil a sám podle § 295 odst. 3 tr. ř. jim jednotlivě přiznal proti dotčeným obžalovaným nárok na náhradu jiné nemajetkové újmy z titulu způsobených duševních útrap a zásahu do osobnostních práv podle § 2956 a násl. o. z. ve spojení s § 2957 o. z. ve výši podle jejich návrhů. V odvolání [jméno] [příjmení] je výslovně uvedeno, že nerozporuje přiznané bolestné, trvá však na svém návrhu na náhradu jiné nemajetkové újmy ve výši 150 000 Kč (oproti městským soudem přiznaným 70 000 Kč). Poškození [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] shodně požadují 70 000 Kč (oproti

městským soudem přiznaným 20 000 Kč), poškozená [jméno] [příjmení] se domáhá peněžité satisfakce ve výši 300 000 Kč (oproti městským soudem přiznaným 100 000 Kč).

10. Ve veřejném zasedání všichni odvolatelé setrvali na písemně zformulovaných námitkách vůči napadenému rozsudku i na návrzích na způsob rozhodnutí odvolacího soudu. Státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v [obec] konstatovala, že jistou relevancí lze přiznat nanejvýš odvolacím námitkám poškozených, kteří se domáhají vyšší peněžité satisfakce za další nemajetkovou újmu, která jim byla způsobena. Všechna ostatní odvolání označila za nedůvodná, neboť skutková zjištění soudu prvního stupně jsou správná a řádně odůvodněná. Přítomní zástupci orgánů sociálně-právní ochrany dětí či zákonní zástupci neuplatnili vlastní výhrady proti napadenému rozsudku, a to ani proti druhu a výměře uložených trestních opatření. Obhájce mladistvé [příjmení] [jméno] [jméno] v substituci za Mgr. [jméno] [příjmení] se vyjádřil k odvolání poškozeného [jméno] [příjmení]. Shledal ho neopodstatněným s ohledem na skutková zjištění, že mladistvá na skutku participovala jen jako účastnice a nikoli jako spolupachatelka a že nebyla srozuměna s tím, že se strhne rvačka a poškozený bude některým z pachatelů pobodán.

11. Vrchní soud, který nezjistil důvod k postupu podle § 253 tr. ř., tj. k zamítnutí či odmítnutí podaných odvolání, doplnil ve veřejném zasedání dokazování spisem Obvodního soudu pro Prahu 2 jako soudu pro mládež sp. zn. 4 Tm 10/2022, který se týkal odsouzení mladistvého [jméno] [jméno] rozsudkem ze dne [datum] za provinění loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku (pozn. jde o stejný skutek, kterým byl uznán vinným mladistvý [příjmení] pod bodem 12 výroku o vině v napadaném rozsudku). K návrhu odvolatelů provedl dále důkaz písemně zpracovaným vyjádřením mladistvého [jméno] [příjmení] o jeho lítosti na spáchanými činy a jeho snaze vést řádný život datovaným dnem [datum] a adresovaným přímo vrchnímu soudu a fotokopiemi snímku obrazovky mobilního telefonu mladistvého [jméno] [jméno], na kterých je zachycena jeho facebooková komunikace s poškozenou [jméno] [příjmení] údajně v době po spáchání skutku pod bodem 9 výroku o vině napadeného rozsudku. Podle mladistvého je z ní patrné, že poškozená vůči němu nechová žádnou zášť.

12. Podle § 254 odst. 1 tr. ř. vrchní soud přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech napadených výroků a správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláními vytýkány, přihlížel jen tehdy, pokud měly na správnost napadených výroků vliv. Po provedeném přezkumu dospěl k závěru, že žádná z odvolacích námitek mladistvých směřujících proti skutkovým a právním závěrům není akceptovatelná. [příjmení] závěr učinil ohledně odvolacích výhrad poškozených proti výši jim přiznané peněžité satisfakce za další nemajetkovou újmu. Vzhledem k tomu podle § 256 tr. ř. zamítl odvolání poškozených [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] jako nedůvodná. Protože trestní opatření pro mladistvého [jméno] [příjmení] shledal zcela přiměřeným, zamítl podle § 256 tr. ř. i jeho odvolání. Vady, byť nevytýkané, zjistil pouze ve výrocích o trestních opatřeních, která byla uložena mladistvým [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [jméno]. U prvních dvou jmenovaných mladistvých dospěl vrchní soud k závěru, že uložená trestní opatření nepodmíněného odnětí svobody jsou co do své výměry nepřiměřená, neboť dostatečně nevystihují rozdíl v závažnosti jejich protiprávních skutků a trestné činnosti spoluobžalovaného [jméno] [příjmení]. U mladistvého [jméno] [jméno] sice městský soud při ukládání trestního opatření nijak nepochybil, ovšem bylo nutné napravit procesní pochybení Obvodního soudu pro Prahu 2 jako soudu pro mládež v trestní věci pod sp. zn. 4 Tm 10/2022. Jmenovaný obvodní soud totiž namísto toho, aby vyčkal na rozhodnutí vrchního soudu v této trestní věci s ohledem na splněné podmínky pro ukládání souhrnného trestního opatření podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku, mladistvého [jméno] [jméno] odsoudil rozsudkem ze dne [datum] za provinění loupeže, kterého se mladistvý dopustil před vyhlášením napadeného rozsudku městského soudu. Vrchní soud k uvedeným závěrům dospěl na základě následujících zjištění a právních úvah.

13. K řízení před soudem prvního stupně lze stručně konstatovat, že proběhlo v souladu s obecnými zásadami spravedlivého procesu při plném respektu k zákonem obecně zakotveným prvkům kontradiktornosti řízení i k specifickým podmínkám stanoveným pro hlavní líčení ve věcech mladistvých. Všichni mladiství měli od okamžiku zahájení trestního stíhání obhájce, řízení před městským soudem, které proběhlo neveřejně, se osobně účastnili a měli možnost se vyjádřit ke všem skutečnostem kladeným jim obžalobou za vinu i ke všem důkazům, které měly skutková tvrzení obhajoby prokázat. V jejich zájmu vystupovaly příslušné orgány sociálně právní ochrany dětí a o hlavním líčení byli vždy vyrozuměni i zákonní zástupci těch mladistvých, kteří zatím nedovršili 18 let. Soud prvního stupně si obstaral informace o osobních, rodinných a sociálních poměrech i aktuální životní situaci všech mladistvých, a to nejen od orgánů sociálně právní ochrany dětí, ale i od výchovných ústavů a škol, od Probační a mediační služby, která v průběhu trestního stíhání vykonávala dohled nad mladistvými [příjmení], [příjmení], [příjmení] i [jméno]. Pečlivě soud prvního stupně zkoumal také osobnosti mladistvých, jejich rozumovou a mravní vyspělost, jejich sklony ke zneužívání návykových látek a možnosti jejich resocializace.

14. Pokud jde o objasnění žalovaných skutků, soud prvního stupně vyčerpal veškeré penzum nabízejících se důkazů a při jejich hodnocení postupoval striktně podle § 2 odst. 6 tr. ř. Žádný z důkazů nepominul, všechny zvažoval jednotlivě i v jejich souhrnu. Pečlivě se zabíral obhajobou mladistvých a vysvětlil, proč neakceptoval některé jejich návrhy na způsob provedení důkazu. Odůvodnění skutkových a právních závěrů soudu prvního stupně je velmi logické, přesvědčivé a podrobné.

15. Vrchní soud se neztotožnil s tvrzením mladistvého [jméno] [příjmení] o libovůli soudu prvního stupně při hodnocení důkazů vztahujících se ke skutku 10, konkrétně ke skutkovému zjištění o pobodání poškozeného [jméno] [příjmení]. Úvahu soudu prvního stupně o tom, že mladistvý [příjmení] na videozáznamu pořízeném náhodným svědkem působí tak, že oproti zbývajícím dvěma útočníkům má celou věc za skončenou, lze sice vnímat jako lehce spekulativní, ovšem na ní soud prvního stupně své skutkové závěry nestaví a faktem je, že chování mladistvého bezprostředně po skončení společného útoku na poškozené, při kterém byl [jméno] [příjmení] pobodán, je jiné, než u zbývajících spolupachatelů. Pro věc zásadní skutková zjištění o vině mladistvého [jméno] [příjmení] ovšem soud prvního stupně učinil podle svého vnitřního přesvědčení po velmi pečlivém uvážení všech zákonně obstaraných a provedených důkazů, přičemž žádný z nich svévolně nezkrátil a žádnému z nich nepřiznal váhu, která by mu nenáležela. Soud prvního stupně přesně popsal i to, co lze spatřit na předmětném videozáznamu (srovnej odst. 204 odůvodnění) nebo jaké jsou texty zachycené komunikace mladistvého [příjmení] s přítelkyní mladistvou [příjmení] a s dalšími spolupachateli (srovnej odst. 201 a 202 odůvodnění), a správně z těchto důkazů dovodil, že mladistvý [jméno] [příjmení] se nacházel na místě činu v době, kdy došlo k pobodání [jméno] [příjmení] a že ihned poté, co byla na internetu uveřejněna novinová zpráva o předmětném útoku na [jméno] v Mlékárenské ulici mladistvý [příjmení] napsal mladistvému [příjmení], „Ugbi říkal, že ho to,“ a mladistvý [příjmení] se snažil si na předmětnou dobu vytvořit alibi a po přítelkyni [příjmení] chtěl, aby si, zablokovala toho kluka ze [jméno]“ a aby smazala veškerou komunikaci s ním. Ze zachycené komunikace mladistvého [příjmení] nadto vyplynulo, že v době zveřejnění informace o útoku zvažoval odchod do Švýcarska. Námitce mladistvého [příjmení], že pobyt ve Švýcarsku plánoval dávno před skutkem a nelze ho dávat do souvislosti se spáchaným skutkem, nelze přisvědčit, protože soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku netvrdí, že mladistvý [příjmení] pojal úmysl vycestovat do Švýcarska poprvé až po činu, pouze konstatuje, že se mladistvý možností odchodu z České republiky v době, kdy zjistil, že pobodání poškozeného [jméno] [příjmení] vyšetřuje policie, zabírá, což je nezpochybnitelný fakt.

16. Vrchní soud se neztotožnil ani s odvolací námitkou mladistvého [jméno] [příjmení], že bylo porušeno jeho právo na obhajobu tím, že soud prvního stupně nevyhověl jeho návrhu na bezprostřední výslech poškozené [jméno] [příjmení] a jejích přátel, kterým se svěřila, tedy svědků

[jméno] [příjmení] a [příjmení] [příjmení], nýbrž se spokojil s přehráním videozáznamů a přečtením protokolů o jejich výsledcích z přípravného řízení.

17. K argumentu, že mladistvý je stíhán pro zvlášť závažné provinění a jeho právo na obhajobu by tedy mělo mít přednost před zájmem svědků na ochranu jejich osobnosti, je potřeba připomenout, že právo obviněného na spravedlivý proces není nadřazeno jinému základnímu lidskému právu, kterým je právo na zvláštní ochranu, jež je zaručeno jak v čl. 32 odst. 1 větě druhé Listiny základních práv a svobod, tak i ve zvláštní mezinárodní smlouvě, kterou je Úmluva o právech dítěte publikovaná pod [číslo] Sb., která je součástí právního řádu a má přednost před zákonem ve smyslu čl. 10 Ústavy. Ustanovení § 102 odst. 2 tr. ř., které soud prvního stupně aplikoval, v zájmu realizace uvedeného práva na zvýšenou ochranu dětí představuje výjimku ze zásady ústnosti vymezené v § 2 odst. 11 tr. ř. a záměrně upravuje odchýlný postup při výslechu svědka, jenž je mladší osmnácti let, za podmínky, že okolnosti, o kterých má vypovídat, mohou být příčinou tzv. sekundární viktimizace, jde-li o poškozeného, nebo jde o okolnosti, které by obecně mohly mít na dítě nebo mladistvého svědka nepříznivý vliv. Posouzení, zda jde o případ předpokládaný v § 102 odst. 2 tr. ř., záleží na okolnostech konkrétní trestní věci a na důkazní situaci. V projednávaném případě byla nezletilá poškozená [jméno] [příjmení] vyslýchána o okolnostech vynuceného sexuálního styku s mladistvými [příjmení] a [příjmení] a ze záznamu z jejího procesně bezvadně provedeného výslechu v přípravném řízení (srovnej č. l. 196 a následující tr. spisu 63 Tm 3/2022), jehož se účastnili i obhájci mladistvých, kteří poškozené kladli otázky prostřednictvím policejní komisařky, čímž byl zachován kontradiktorní charakter tohoto úkonu, je zcela zřejmé, že další oživování popisovaných událostí v paměti poškozené by mohlo nepříznivě ovlivňovat její duševní a mravní vývoj a že výslech byl proveden vyčerpávajícím způsobem. Poškozená vypovídala sice nerada, ovšem nakonec spontánně a dostatečně názorně popsala, jak se předmětný den vyvíjela situace v bytě užívaném rodinou mladistvého [příjmení], jak a kým byla proti své vůli vyslečena a přinucena strpět osahávání na intimních místech včetně zasouvání prstů do pochvy, kdo to sledoval a jak reagoval, proč nakonec, „naoko“ ustoupila od odmítání sexu s mladistvými [příjmení] a [příjmení], aby mohla odejít do koupelny, a za jakých okolností došlo k tomu, že přes její zjevný nesouhlas s ní v koupelně souložil nejprve mladistvý [příjmení] a posléze mladistvý [příjmení]. K dotazům policejní komisařky, která výslech vedla velmi citlivě a nenásilně, nezletilá poškozená vysvětlila zcela věrohodným a akceptovatelným způsobem, proč odmítala v rozhodnou dobu žádost [jméno] [příjmení] o soulož, přestože s ním jinak už řadu týdnů intimně žila, proč s ním po odchodu ostatních mladistvých v bytě zůstala a znovu s ním souložila, resp. přesněji strpěla soulož s ním bez vnějších známek nesouhlasu. Výslech poškozené objasnil i její vztahy k mladistvým jak před tak po projednávaném skutku, stejně jako její osobní a intimní život před a po skutku. Poškozená odpověděla i na dotazy týkající se toho, jaký dopad měl čin mladistvých na její psychiku, komu se svěřila a jak došlo k tomu, že se skutkem začala zabírat policie, ačkoli ona sama k tomu podnět nedala a dát nechtěla. Za tohoto stavu věci, kdy poškozená poskytla dostatečně jasný a úplný obraz o skutečnostech důležitých pro trestní řízení, samotná skutečnost, že mladiství prezentují skutkové verze od té její odlišně (lišící se navíc i vzájemně, jak správně upozornil soud prvního stupně), nemůže být relevantním důvodem, pro který by mladistvá znovu musela vypovídat o pro ni velmi ponižujícím skutku a oživovat si událost, která ji významně psychicky zasáhla. Navíc v řízení před soudem, které je obecně pro oběti sexuálních deliktů velmi stresující z důvodu legitimní snahy obhajoby zpochybnit pravdivost jejich tvrzení dotazy směřujícími do jejich intimní oblasti.

18. Nezletilým svědkům [jméno] [příjmení] a [příjmení] [příjmení] sekundární viktimizace opakovaným výslechem před soudem sice reálně nehrozila, ovšem i v jejich případě s ohledem na jejich věk a okolnosti, o kterých vypovídají, platí, že v dalším řízení mají být vyslechnuti jen v nutných případech, a v této trestní věci jejich opakovaný výslech nebyl potřeba, jak správně vysvětlil už soud prvního stupně. Oba jmenovaní nezletilí v přípravném řízení po řádném

poučení a za účasti obhájců dotčených mladistvých (viz č. l. 262 a 276 tr. spisu) totiž uvedli vše, co si pamatovali z toho, co jim řekla poškozená několik hodin poté, co opustila byt mladistvého [příjmení], a je málo pravděpodobné, že by si s odstupem času vzpomněli na další podrobnosti. Z pohledu zachování práva mladistvých na spravedlivý proces je podstatné, že obhájci mladistvých byli výslechu těchto svědků přítomni a měli možnost klást jim dotazy, čehož také využili (viz protokol o výpovědi nezl. [příjmení] na č. l. 255 až 257 tr. spisu 63 Tm 3/2022 a protokol o výpovědi nezl. [příjmení] na č. l. 278 až 280 tr. spisu 63 Tm 3/2022). Námitka obhájce JUDr. [příjmení], která zazněla u hlavního líčení, že se výslechu těchto svědků v přípravném řízení osobně neúčastnil, není relevantní, protože mladistvý byl v té době zastoupen obhájcem jiným, a to JUDr. [jméno] [příjmení], který v zastoupení mladistvého a v souladu s jeho obhajobou, že se skutek nestal, měl možno na výpovědi svědků bezprostředně reagovat a tázat se jich, což také učinil. Rovněž mladiství měli prostor reagovat na tvrzení svědků, a to u hlavního líčení konaného dne [datum]. Oba stroze shodně prohlásili, že s tím, co svědci vypověděli, nesouhlasí, protože k žádnému znásilnění nedošlo (viz protokol zachycující hlavní líčení na č. l. 3316 tr. spisu). Z obsahu jejich vyjádření tak nevytvářejí žádné konkrétní otázky, ke kterým by bylo potřeba nezletilé svědky dovyslechnout. Navíc v obou případech jde o svědectví, z doslechu, z něhož nelze čerpat skutkové podrobnosti. Zásadní přínos těchto důkazů spočívá v tom, že tito nezletilí kamarádi poškozené (stejně jako svědkyně [jméno] [příjmení] a Svjetlana Mytso) shodně potvrdili, že [jméno] [příjmení] se jim krátce po skutku svěřila s tím, že byla znásilněna mladistvým [příjmení] a jeho kamarádem s přezdívkou Cigy (mladistvý Husár), že plakala a přemýšlela o tom, co udělala špatně, že ji takto ponížili a její přítel ji pro pobavení svých kamarádů, zradil. Toto zjištění pak v kontextu dalších důkazů (např. znalecký posudek na duševní stav poškozené) vedlo soud prvního stupně k vnitřnímu přesvědčení, že obhajoba mladistvých, kteří vynucený pohlavní styk s poškozenou popřeli a osočili jí ze lži a snahy křivě je obvinít, je účelová ve snaze zbavit se trestní odpovědnosti za spáchané sexuální násilí a jeho nepřežázení.

19. Vrchní soud odmítl i výhradu mladistvého [příjmení] proti provedení důkazu krátkými textovými zprávami zachycenými formou snímků obrazovky mobilního telefonu užívaného poškozenou. Podle mladistvého nebyly snímky obrazovky zajištěny procesně účinným způsobem, ovšem z trestního spisu vyplývá opak. Poškozená [jméno] [příjmení] dala orgánům činným v přípravném řízení výslovný souhlas s provedením zálohy její komunikace s mladistvým [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] na jejím Instagramovém účtu a vyjma toho sama orgánům činným v trestním řízení poskytla screenshoty částí komunikace s mladistvým [příjmení], ve které ji jmenovaný mimo jiné píše, „...jo znásilnil sem te...udělal jsem blbost chci si to odpykat...“ (viz č. l. 236 až 241 tr. spisu 63 Tm 3/2022).

20. Pro úplnost pokládá vrchní soud za vhodné se vyjádřit i k procesnímu návrhu mladistvého [jméno] [příjmení], který byl obsažen v jeho odvolání, na výslech [jméno] [příjmení] ke skutečnosti, že úvahy mladistvého o odjezdu do Švýcarska byly dlouhodobějšího charakteru a nikoliv reakcí na pobodání [jméno] [příjmení], jak mylně dovozuje soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku. Vrchní soud jmenovanou svědkyni k veřejnému zasedání nepředvolal, neboť nepokládá její výslech za potřebný k prověření správnosti a úplnosti skutkových zjištění soudu prvního stupně, pokud jde o skutek pod bodem 10 výroku o vině, a nemá důvod pochybovat o tom, že otázka odjezdu mladistvého do Švýcarska byla s navrhovanou svědkyní řešena ještě před [datum].

21. V další fázi přezkumu se vrchní soud zabýval jednotlivými napadenými výroky o vině. Zde je na místě úvodem v obecné rovině připomenout, že v souladu se zásadou bezprostřednosti a ústnosti je na soudu prvního stupně, před nímž jsou důkazy prováděny, aby z nich vyvozoval závěry významné pro skutková zjištění a pro zodpovězení právní otázky existence a formy zavinění pachatele. Současně platí, že postupoval-li soud prvního stupně při hodnocení důkazů podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a učinil logicky odůvodněné a úplné skutkové závěry, nemůže

odvolací soud jeho rozsudek zrušit jen proto, že sám na základě vlastního přesvědčení by tytéž důkazy hodnotil s jiným do úvahy přicházejícím výsledkem. V takovém případě totiž nelze napadenému rozsudku vytknout žádnou vadu ve smyslu § 258 tr. ř. (shodně např. rozhodnutí publikované ve Sbírce rozhodnutí a stanovisek pod [číslo]).

22. V projednávané věci, jak už bylo výše konstatováno, městský soud postupoval v souladu s § 2 odst. 6 tr. ř., který definuje základní princip hodnocení důkazů orgány činnými v trestním řízení. Jeho skutkové závěry pregnantně odpovídají obsahu důkazů, které v hlavním líčení provedl, a mají v nich pevnou oporu. Městský soud provedené důkazy hodnotil individuálně i v souhrnu s důkazy ostatními podle svého vnitřního přesvědčení, bez známek libovůle, přičemž žádný z důkazů neopomněl vzít v potaz. Kriticky přistupoval zejména k důkazům majícím potenciál určující výsledek případu, které ale byly v jasném rozporu s obhajobou mladistvých (např. svědecká výpověď poškozené [příjmení] nebo výpovědi poškozených u skutku pod bodem 10 výroku o vině). Odůvodnění jeho skutkových závěrů u všech přezkoumávaných výroků o vině skutků netrpí logickými rozpory a je velmi přesvědčivé, stejně jako jeho vysvětlení, proč neuvěřil obhajobě mladistvých nebo proč některé ze svědeckých výpovědí nepokládá za věrohodný zdroj informací (např. výpovědi [jméno] či [jméno] [příjmení]). Vrchní soud v úsudku městského soudu neshledal pochybení, a to ani z pohledu uplatněných odvolacích námitek.

23. Skutek pod bodem 1 výroku o vině napadeného rozsudku městský soud vymezil tak, že mladistvý [jméno] [příjmení] dne [datum] v době kolem 19:00 hodin ve vnitrobloku ulic [ulice], [ulice] a [ulice], v blízkosti dětského hřiště, za přítomnosti svědkyň [jméno] [příjmení], [datum narození], a [jméno] [příjmení], [datum narození], přistoupil spolu s již za toto jednání odsouzeným mladistvým [příjmení] [jméno], [datum narození], a s odděleně trestně stíhaným mladistvým [jméno] [příjmení], jehož vina nebyla dosud zákonným způsobem prokázána, do těsné blízkosti poškozeného [jméno] [příjmení], [datum narození], který místem procházel společně se svědkyní [jméno] [příjmení], [datum narození], a společně se jej snažili vyprovokovat k fyzickému souboji. Naznačovali úderů na poškozeného, verbálně jej napadali slovy, „bílá svině, bílá mrdko, hajzlové zasraní bílí“ a jinými vulgarismy, přičemž mladistvý [jméno] [příjmení] poškozenému současně opakovaně plívl do obličeje. Přestože poškozený na jejich provokace nereagoval a snažil se spolu se svědkyní [příjmení] situaci uklidnit, mladistvý [jméno] [příjmení] následně ukopl dřevěné podpěrné kůly od stromku a jedním z nich poškozeného nejméně dvakrát udeřil do trupu a do kolene a následně tyto poškozeném hodil, a samostatně stíhaný mladistvý [jméno] [příjmení] poškozeného opakovaně udeřil opaskem s kovovou přezkou do různých částí trupu, dokud se poškozenému nepodařilo opasek zachytit a mladistvému vytrhnout, čímž poškozenému [jméno] [příjmení] způsobili drobné zhmožděny, které si nevyžádaly ošetření u lékaře. Mladistvý [jméno] [příjmení] se přitom obdobného jednání spočívajícího ve veřejném napadení jiného na místě veřejnosti přístupném dopustil již dříve, nejméně dne [datum] kolem 02:00 hodin v [obec a číslo] na Jiráskově náměstí jednáním, pro které byl odsouzen pod bodem 5) výroku rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2, č. j. 4 Tm 4/2020-1152 ze dne 19. 4. 2022.

24. Tento skutek městský soud posoudil jako provinění hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob podle § 355 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. a) tr. zákoníku spáchaný v jednočinném souběhu s dílčím útokem pokračujícího provinění výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku.

25. Mladistvý [jméno] [příjmení] v odvolání brojil pouze proti právnímu posouzení skutku, ve kterém sám spatřuje jen provinění výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku. Zopakoval svou obhajobu, že vulgární narážky, které v průběhu konfliktu padaly, rozhodně neměly rasový podtext. K tomu je na místě poukázat na výpovědi poškozeného [příjmení] a svědkyně [příjmení] soudem prvního stupně důvodně vnímané jako věrohodné, neboť jsou od samého počátku konzistentní, shodné ve věcech podstatných bodech a nebyla zjištěna žádná indicie, která by umožňovala závěr o snaze svědků zkreslit prožité události v neprospěch mladistvých. Oba

jmenování přímí svědci události jasně vypověděli, že mladistvý [příjmení] i ostatní útočníci poškozeného častovali hrubými nadávkami, „bílá svině, bílá mrdko, hajzlové zasraní bílí“, a takové nadávky jednoznačně záměrně cílí proti rase poškozeného, která se vyznačuje bílou barvou pleti, a jsou vyjádřením nezakryté záště, „Hanobením“ ve smyslu § 355 odst. 1 tr. zákoníku se přitom rozumí každé úmyslné snižování vážnosti a může se projevovat v jakékoli formě, výslovně nebo zahaleně, tvrzením určitých skutečností nebo bez jejich uvádění; spadá sem i nadávka (srov. R 2936/1927). Pokud tedy mladistvý [příjmení] podle nesporných skutkových zjištění soudu prvního stupně poté, co se dopustil výtržnosti dne [datum] veřejným napadením jiného na místě veřejnosti přístupném, za kterou byl odsouzen výše zmíněným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 jako soudu pro mládež, společně s dalšími dvěma mladistvými před nejméně třemi současně přítomnými osobami na místě veřejnosti přístupném úmyslně hanobil poškozeného [jméno] [příjmení] pro jeho rasu, porušil tím zájem na rovnosti lidí bez rozdílu národnosti, jazyka, etnické skupiny, rasy, politického přesvědčení a náboženství, který je předmětem ochrany podle § 355 tr. zákoníku, a jeho jednání nesporně vykazuje všechny znaky provinění podle § 355 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. a) tr. zákoníku v jednočinném souběhu s proviněním výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, kterými byl uznán vinným.

26. Skutková zjištění pod bodem 2 výroku o vině napadeného rozsudku lze shrnout následovně. Mladistvý [jméno] [příjmení] dne [datum] ve 23:20 hodin společně s již odsouzeným mladistvým [jméno] [příjmení] v ulici [ulice] před domem [číslo] v [obec a číslo] - [část obce] v přítomnosti svědkyně [jméno] [příjmení], [datum narození], a další neztotožněné osoby, fyzicky napadli poškozené [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], a [jméno] [příjmení], [datum narození]. Mladistvý [jméno] [příjmení] úderem pěstí do obličeje srazil poškozeného [jméno] [příjmení] na zem, kde do něj společně s mladistvým [jméno] [příjmení] opakovaně kopali, a to do oblasti trupu a hlavy, kterou si poškozený kryl rukama, a způsobili mu zhmoždění očního víčka a okolí. V reakci na útok mladistvých se poškození [jméno] [příjmení] s [jméno] [příjmení] snažili z místa utéct. Mladistvý [jméno] [příjmení] ale vyběhl za nimi a udeřil několika ranami pěstí do tváře poškozeného [jméno] [příjmení], čímž mu způsobil zhmoždění levé tváře a čelistního kloubu, zatímco mladistvý [jméno] [příjmení] doběhl a udeřil pěstí do obličeje poškozeného [jméno] [příjmení], který se snažil před ním ustupovat a kterého bránila i svědkyně [jméno] [příjmení], [datum narození], a způsobil mu natržení spodního rtu. Mladistvý [jméno] [příjmení] se přitom obdobného jednání spočívajícího ve veřejném napadení jiného na místě veřejnosti přístupném dopustil už dříve, a to dne [datum] kolem 02:00 hodin v [obec a číslo] na Jiráskově náměstí jednáním, pro které byl odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2, č. j. 4 Tm 4/2020-1152, ze dne 19. 4. 2022, a dne [datum] jednáním pod bodem 1 výroku o vině napadeného rozsudku.

27. Tento skutek městský soud posoudil jako dílčí útok pokračujícího provinění výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku.

28. Mladistvý [jméno] [příjmení] odvoláním napadl správnost skutkových zjištění a právní kvalifikace s poukazem na to, že fyzický konflikt s poškozeným [jméno] [příjmení] byl jen dohrou jejich předchozího sporu, při kterém mu poškozený vyhrožoval, a že on sám poškozeného neudeřil, což potvrzuje poškozený i spoluobžalovaný [jméno] [příjmení]. K první námitce vrchní soud připomíná, že všichni poškození a svědkyně [jméno] [příjmení] shodně a nezávisle na sobě vypověděli, že v předmětný den šlo o náhodné setkání, při kterém byl mladistvými fyzicky napaden nejen [jméno] [příjmení], ale i [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Obhajoba mladistvého [příjmení], že šlo o pokračování blíže neobjasněného, přibližně týden starého verbálního sporu s poškozeným [příjmení], je tedy neakceptovatelná, neboť je zřejmé, že fyzické napadení tří poškozených na veřejnosti není adekvátní a omluvitelnou reakcí na údajný osobní konflikt [příjmení] s [příjmení]. K druhé námitce lze pro stručnost poukázat na výpověď svědkyně [jméno] [příjmení], která, jak správně vyzdvihl soud prvního stupně, do fyzického konfliktu nebyla zatažena a vnímala průběh událostí nejkomplexněji. Uvedená očitá svědkyně

vypověděla, že mladistvý [příjmení] společně s mladistvým [příjmení] kopali do poškozeného [příjmení] a nadávali mu. O fyzickém útoku mladistvého [příjmení] na ležícího poškozeného [příjmení] vypověděl rovněž poškozený [jméno] [příjmení].

29. Skutková zjištění soudu prvního stupně pod bodem 5 výroku o vině lze shrnout tak, že mladistvý [jméno] [příjmení] dne [datum] v době okolo 00:24 hodin v [obec a číslo], v ulici [ulice] před domem [číslo] společně s již odsouzeným mladistvým [jméno] [příjmení] oslovil procházející poškozené [jméno] [příjmení], [datum narození], a nezletilého [jméno] [příjmení], [datum narození], a požadoval po nich marihuanu, kterou poškození neměli, a následně vydání pizzy, kterou poškození nesli v krabici. Mladistvý [jméno] [příjmení] přitom hrozil poškozenému [jméno] [příjmení], že, „jinak ho rozbije“. Poškození jim pizzu vydat odmítli, načež mladistvý [jméno] [příjmení] uchopil krabici s pizzou, kterou držel nezletilý [příjmení], a začal se o ni s poškozeným přetahovat, až pizza z krabice vypadla na zem. Poté mladistvý [jméno] [příjmení] krabici pustil a pokusil se udeřit poškozeného nezletilého [příjmení] pravou rukou sevřenou v pěst do obličeje, což se mu nepodařilo, pouze poškozeného letmo zasáhl do nosu. Další úder, tentokrát levou rukou sevřenou v pěst, směřoval zespodu na bradu nezletilého [příjmení]. Mezitím mladistvý [jméno] [příjmení] kopl poškozeného [jméno] [příjmení] nohou do obličeje, čímž mu způsobil drobné poranění spodního rtu. Poškození pak z místa utekli.

30. V tomto skutku městský soud spatřoval naplnění znaků dílčího útoku pokračujícího provinění loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku (spolu s odvoláním nenapadeným útokem pod bodem 3 výroku o vině napadeného rozsudku).

31. Mladistvý [příjmení] v odvolání zpochybnil správnost závěru soudu prvního stupně, že mladiství poškozené napadli v úmyslu zmocnit se jejich pizzy. Brojil také proti skutkovému zjištění, že kopl poškozeného [jméno] [příjmení] do obličeje; poškozené kopal jen do oblasti hrudníku a ramen. Obě odvolací námítky jsou ale zjevně nedůvodné. Poškození shodně vypověděli, že je mladiství, které osobně neznali, fyzicky napadli až poté, co jim odmítli vydat krabici s pizzou, kterou si každý z nich nesl. Pořízená fotodokumentace z místa činu zachycující na zemi rozházené krabice s pizzou a odborné vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví daktyloskopie zkoumající nalezené otisky prstů na těchto krabicích jejich skutkovou verzi potvrzuje. Stejně jako fotodokumentace poranění poškozeného [jméno] [příjmení] ze dne [datum] potvrzuje věrohodnost jeho tvrzení, že jej mladistvý [příjmení] kopl do hlavy.

32. Skutek pod bodem 6 výroku o vině je popsán v napadeném rozsudku tak, že mladistvý [jméno] [příjmení] dne [datum] v době od 23:30 do 23:55 hodin v Zítkových sadech, [obec a číslo], u lavičky naproti schodům na [ulice], po předchozí rozepři mezi poškozeným [příjmení] [jméno], [datum narození], a [jméno] [příjmení], v přítomnosti svědků [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], a [jméno] [jméno], [datum narození], společně se samostatně stíhanými [jméno] [příjmení], [datum narození], a mladistvým [jméno] [příjmení], [datum narození], o jejichž vině nebylo doposud rozhodnuto, fyzicky napadl poškozeného [příjmení] [jméno] údery pěstmi a kopy do hlavy a horní poloviny těla a způsobil mu tím drobné oděrky a hematomy. Následně, až po ukončení fyzického útoku, poškozenému odcizil telefon zn. Apple iPhone 11 Pro, 64 GB, zlaté barvy s černým krytem, čímž mu způsobil škodu na majetku ve výši 17 200 Kč. Mladistvý [jméno] [příjmení] se přitom obdobného jednání spočívajícího ve veřejném napadení jiného na místě veřejnosti přístupném dopustil již dříve, nejméně dne [datum] kolem 02:00 hodin v [obec a číslo] na Jiráskově náměstí jednáním, pro které byl odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2, č. j. 4 Tm 4/2020-1152, ze dne 19. 4. 2022, a dále dne [datum] jednáním popsáním výše pod bodem 1) výroku o vině napadeného rozsudku, dne [datum] jednáním popsáním výše pod bodem 2) výroku o vině napadeného rozsudku a dne [datum] jednáním popsáním pod bodem 4) výroku o vině napadeného rozsudku.

33. Jednání mladistvého městský soud právně kvalifikoval jako dílčí útok pokračujícího provinění výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a pokračujícího provinění krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

34. U tohoto skutku mladistvý doznal fyzické napadení silně podnapilého poškozeného a rvačku s ním. Rozhodně ale popřel, že by po poškozeném požadoval vydání mobilního telefonu. Telefon našel pod lavičkou, když z místa činu odcházel, a strčil si ho mimoděk do kapsy. Až po dvou dnech zjistil, že patří poškozenému, načež ho odevzdal svědku [jméno] [příjmení], ať jej poškozenému vrátí, a poškozenému, který telefon odmítl přijmout, posléze poslal 18 000 Kč. Tím navýšil plnění, které poškozený dostal od své pojišťovny. Na podporu své obhajoby mladistvý poukázal na výpověď poškozeného u hlavního líčení, v níž připustil, že mu mohl telefon prostě jen vypadnout. Současně připomněl, že poškozený měl v rozhodný čas nejméně 3,3% alkoholu v krvi. Podle mladistvého měl být skutek právně posouzen maximálně jako provinění zatajení cizí věci a provinění výtržnictví.

35. Vrchní soud ani těmito odvolacím námitkám mladistvého nepřisvědčil a soudem prvního stupně použitou právní kvalifikaci shledal správnou. Náhodní svědci incidentu [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [jméno] totiž shodně uvedli, že mladiství, kteří poškozeného fyzicky napadli, utekli před příjezdem policie a sanitky a na místě činu zůstal ležet zakrvácený poškozený, vykazující známky opilosti, který hledal svůj mobilní telefon. Mladistvý [příjmení] tedy musel vědět, že telefon, kterého se po fyzickém napadení silně opilého poškozeného v reakci na jeho nevhodné chování k [jméno] [příjmení] v přesně nezjištěném okamžiku blíže neobjasněným způsobem zmocnil, patří právě poškozenému [příjmení] [jméno], a pokud ho vědomě odnesl z jeho dosahu a nakládal s ním do doby, než jej předal svědkovi [jméno] [příjmení], který se po něm sháněl poté, co byl osloven kamarádem poškozeného [příjmení] [jméno], zda o odcizeném telefonu něco neví, jako se svým, nemůže jít o zatajení věci podle § 219 odst. 1 tr. zákoníku, neboť zde je předmětem útoku cizí věc, která se dostala do moci pachatele bez jeho přičinění, například nálezem, nebo omylem (srov. přiměřeně R 9/1955 a R 35/1987).

36. Skutková zjištění pod bodem 7 výroku o vině jsou následující. Mladistvý [jméno] [příjmení] dne [datum] v době cca od 23:40 hodin dne [datum] do 00:10 hodin na náplavce Vltavy u lavičky před lodí Odra, poblíž domu [číslo] v ulici [ulice] v [obec a číslo], vytáhl v nestřeženém okamžiku poškozené [jméno] [příjmení], [datum narození], z kabelky, kterou měla u sebe, mobilní telefon zn. Apple iPhone X, bílé barvy, v hodnotě 9 487 Kč. Poté, co poškozená odcizení telefonu zjistila a dožadovala se jeho vrácení, zapíral, že jí telefon vzal a odmítal jí ho vrátit, přestože jej měl stále u sebe. Poškozená proto na pomoc přivolala náhodného kolemjdoucího, poškozeného [jméno] [příjmení], [datum narození], který po mladistvém také požadoval vydání telefonu poškozené. Mladistvý [jméno] [příjmení] to znovu odmítl a se slovy, ať se do toho poškozený neplete, že na to doplatí, na něj vytáhl nůž. Držel ho před tělem ve výšce pasu s čepelí směřující k poškozenému [jméno] [příjmení], který se cítil ohrožený a snažil se udržovat od mladistvého bezpečnou vzdálenost. Mladistvý [jméno] [příjmení] pak zareagoval na zvuk sirény příjíždějící policejní hlídky tím, že nůž zavřel a předal ho blíže neztotožněné osobě. Mobilní telefon vrátil poškozené [jméno] [příjmení] se slovy, že se nic nestalo.

37. Městský soud tento skutek právně posoudil jako dílčí útok pokračujícího provinění krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zákoníku a pokračujícího provinění vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c), písm. f) trestního zákoníku.

38. Mladistvý [příjmení] v odvolání brojil proti právnímu posouzení skutku jako provinění vydírání. Podle něj šlo o prostou krádež, u které ani škodlivý následek nenastal, protože telefon poškozené vrátil v okamžiku, kdy byla na místo přivolána policie. Uvedl, že svědka [příjmení] k ničemu nenutil, natož s nožem v ruce, že nešlo o vyhrocený rozhovor. Vrchní soud k těmto námitkám, které jsou opakováním dříve uplatněné obhajoby mladistvého, se kterou se soud

prvního stupně přiléhavě a úplně vyrovnal, pro stručnost odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku v odstavci 182 v kontextu s důkazy podrobně rozebranými v odstavcích 62 až 68. Nemá, co by k této argumentaci, se kterou se plně ztotožňuje, dodal.

39. Skutek pod bodem 8 výroku o vině spočívá v tom, že mladistvý [jméno] [příjmení] v přesně nezjištěné době od ledna 2021 do května 2021, a následně v době od [datum] do [datum] a v pozdních večerních hodinách dne [datum] opakovaně uskutečnil v bytě [číslo] na adrese [adresa], oboustranně dobrovolný pohlavní styk formou soulože s nezletilou [jméno] [příjmení], [datum narození], která za ním do bytu docházela a přechodně s ním zde i pobývala, přestože věděl, že poškozená je mladší patnácti let.

40. Jednání mladistvého [jméno] [příjmení] městský soud právně posoudil jako provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku.

41. Mladistvý v odvolání setrval na své obhajobě, že neznal přesný věk poškozené a že se domníval, že již dovršila 15 let. Odmítl závěr městského soudu, že s ohledem na frekvenci jeho kontaktů s ní musel být o jejím věku informován. Vyzdvihl, že poškozená se jeví být starší než je, a to jak po fyzické stránce, tak i z hlediska jejích předchozích sexuálních zkušeností. Opominuty by podle něj neměly být při posuzování subjektivní stránky ani závěry o jeho rozumové a intelektuální vybavenosti vyjádřené v příslušném znaleckém posudku. Připomenul také, že u dalšího skutku (bod 9 výroku o vině napadeného rozsudku), městský soud připustil, že spoluobžalovaný mladistvý [jméno] [příjmení] věk poškozené nemusel znát.

42. Vrchní soud odvolací námitky mladistvého neakceptoval. Soud prvního stupně při objasnění toho, zda mladistvý znal věk poškozené, vycházel primárně ze svědeckých výpovědí [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], které má za věrohodné. Skutečnost, že mladistvý se s poškozenou intenzivně milenecky stýkal řadu měsíců, věděl o jejich útečích z výchovného ústavu a orientoval se v její osobní situaci, soud prvního stupně vzal v potaz jen jako další indicii potvrzující správnost jeho závěru. Pochybnosti o naplnění subjektivní stránky provinění pohlavního zneužití nevzbuzují ani závěry znalců zkoumajících duševní stav mladistvého [jméno] [příjmení]. Znalci sice zjistili, že jde o jedince intelektově v pásmu lehké mentální retardace, ovšem bez forenzně významnějšího poškození [příjmení]. [příjmení] jiné konstatovali, že nižší intelekt mladistvého ani jeho osobnostní nezralost nebrání v jeho plnohodnotné účasti na trestním řízení. Nic z jejich závěrů tedy nenasvědčuje tomu, že by mladistvý [příjmení] nebyl schopen pochopit, že souloží s dívkou, která je mladší 15 let, jedná protiprávně, stejně jako to chápe u skutků pod body 10 a 11 výroku o vině spočívajících ve společném napadení jiných poškozených s cílem zmocnit se jejich věcí. K námitce, že v případě mladistvého [příjmení] soud prvního stupně nevezal za prokázané, že znal věk [jméno] [příjmení], vrchní soud poukazuje na odst. 194 odůvodnění napadeného rozsudku, ve kterém městský soud jasně vysvětlil, proč u něj, na rozdíl od mladistvého [příjmení], nemohl se stejnou mírou jistoty uzavřít, že byl v době činu obeznámen s tím, že poškozená nedovršila 15 let. [příjmení] jiné proto, že sama poškozená na tuto otázku neuměla spolehlivě odpovědět a pouze se domnívala, že i mladistvý [příjmení] její věk zná, neboť se s tímto údajem nijak netajila a před svými kamarády se nevydávala za osobu starší.

43. Podle skutkových zjištění soudu prvního stupně pod bodem 9 výroku o vině mladiství [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] v přesně nezjištěné době dne [datum], v bytě [číslo] na adrese [adresa], který mladistvý [jméno] [příjmení] užíval, a kde s ním přechodně pobývala i poškozená nezletilá [jméno] [příjmení], [datum narození], která byla v té době na úteku z výchovného ústavu, po předchozí vzájemné dohodě počali poškozenou násilím svlékat z kalhot, trika a spodního prádla. Drželi ji, osahávali a zasouvali jí prsty do pochvy, a to i přesto, že poškozená od počátku jednoznačně projevovала s tímto jednáním verbálně i fyzicky svůj nesouhlas. Nebyla ale schopna odolat fyzické přesile mladistvých, ubránit se, ani jim utéci. Do bytu v té době přišel mladistvý [jméno] [jméno]. Mladiství [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]

ve svém jednání vůči poškozené pokračovali a ačkoli si mladistvý [jméno] [jméno] musel být vědom toho, že používají vůči poškozené násilí s úmyslem ji proti její vůli donutit k pohlavnímu styku, jejich jednání nepřekazil, i když k tomu měl dostatečné možnosti a byl způsobilý tak učinit. Pouze je sledoval a přitom v ruce držel mobilní telefon, kterým jakoby vše natáčel. Když se poškozená pokusila utéct, přehodil jí mladistvý [jméno] [příjmení] pásek ze zadu kolem krku a stáhl ji zpět na postel. Poškozená ve snaze získat čas k útěku, řekla mladistvým, že s nimi vykoná požadovanou soulož dobrovolně, že si jen potřebuje dojít do koupelny. To jí mladiství umožnili, avšak mladistvý [jméno] [příjmení] ji následoval. V koupelně překonal její aktivní odpor využívaje své fyzické převahy tak, že ji chytil za ruce, otočil si ji zády k sobě, ohnul ji do předklonu, zasunul jí penis do pochvy a vykonal na ní soulož. Poté z koupelny odešel a poškozená se zde zamkla. Mladistvý [jméno] [příjmení] však následně lstí dosáhl toho, že poškozená dveře do koupelny otevřela, a se slovy: „Cigi jdi“, vyzval mladistvého [jméno] [příjmení], aby vstoupil do koupelny za poškozenou. Mladistvý [jméno] [příjmení] pak překonal její aktivní odpor využívaje své fyzické převahy tak, že ji otočil zády k sobě, ohnul ji do předklonu, ruce jí držel nahoře za zády, zasunul jí penis do pochvy a vykonal na ní soulož. Mladistvý [jméno] [příjmení] se tohoto jednání vůči poškozené dopustil, ačkoli věděl, že dosud nedovršila věku patnácti let.

44. Jednáním mladistvých [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] byly podle městského soudu naplněny znaky provinění znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a u mladistvého [jméno] [příjmení], který znal věk poškozené, i znak kvalifikované skutkové podstaty podle § 185 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Jednání mladistvého [jméno] [jméno] městský soud v napadeném rozsudku právně posoudil jako provinění nepřekážení trestného činu podle § 367 odst. 1 tr. zákoníku.

45. Mladistvý [jméno] [příjmení] ve svém odvolání navázal na svou obhajobu z hlavního líčení, kdy popřel jakýkoli sexuální atak vůči poškozené. Městskému soudu vyčetl, že porušil jeho právo na obhajobu tím, že nevyhověl jeho návrhu na bezprostřední výslech poškozené [jméno] [příjmení] a jejich přátel, kterým se měla svěřit, tedy svědků [jméno] [příjmení] a [příjmení] [příjmení], ale spokojil se s přehráním záznamů a přečtením protokolů o jejich výpovědích z přípravného řízení. Podle něj je nepochybné, že v případě mladistvého obviněného ze zvlášť závažného provinění má přednost jeho právo na obhajobu před zájmem svědků na ochranu jejich osobnosti, zejména, jde-li jen o nepřímé svědectví. Vyjma toho jsou ve výpovědích těchto svědků rozpory, kterými se soud prvního stupně nezabýval, ačkoli výpovědi obžalovaných a jejich kamarádů pečlivě srovnával a vyvozoval závěry z nesrovnalostí, které mezi nimi zjistil. Mladistvý nadále setrvává na tom, že zprávy z mobilu, které byly zachyceny formou snímku obrazovky, pořídila sama poškozená, on je nepsal. K jejich obsahu navíc nelze přihlížet, protože nebyly zajištěny procesně účinným způsobem. Závěr městského soudu o pravdivosti výpovědi poškozené zpochybnil poukazem na to, že v audiovizuálně zachyceném záznamu výpovědi z přípravného řízení, který byl v hlavním líčení přehrán, se svědkyně neprojevovala jako traumatizovaná a vypovídala značně rozpačitě. Její věrohodnost podle mladistvého nepodporují ani závěry na ní zpracovaného psychologického znaleckého posudku. Znalec, který neměl k dispozici celý spis a vycházel pouze z informací poskytnutých mu policií, při svém výslechu připustil, že poškozená mohla jednat ze msty vůči obžalovanému, případně účelově vůči své matce. V hlavním líčení zjištěné skutečnosti podle mladistvého nesvědčí o tom, že poškozená se stala obětí znásilnění, a to tak specifickým způsobem, jak tvrdí. Připomenul, že poškozená u něho ten den zůstala i přes noc a měla s ním dobrovolný pohlavní styk. Posléze se s ním opakovaně scházela a znovu s ním v hotelu na [jméno] dobrovolně souložila. Krátce po údajném znásilnění navázala další sexuální vztah s jistým [jméno] [příjmení], se kterým měla i otěhotnět. Mladistvý poukázal i na to, že těžko mohl poškozenou zamknout v koupelně, neboť ta se zamyká jen zevnitř. Vyzdvihl také skutečnost, že nebylo prokázáno, že by poškozená nemohla z bytu odejít. V odvolání rovněž zdůraznil, že by se sexuálního násilí vůči ženě nikdy nedopustil.

46. Mladistvý [jméno] [příjmení] ve svém odvolání zopakoval, že se žádného znásilnění nedopustil. Shodně jako [příjmení] se zaměřil na zpochybnění věrohodnosti a pravdivosti výpovědi poškozené [jméno] [příjmení]. Vymezil se také proti závěru městského soudu, že její výpověď je podpořena svědky [jméno] [příjmení] a [příjmení] [příjmení] s poukazem na to, že v jejich tvrzeních absentují základní okolnosti, které by si museli pamatovat, pokud by se jim poškozená skutečně svěřila. Současně vyzdvihl, že jejich verze se významně liší mezi sebou i od toho, jak skutek popsala orgánům činným v trestním řízení sama poškozená. Svědkyně [jméno] [příjmení] reprodukovala sdělení poškozené tak, že ji měl znásilnit [jméno] [příjmení], se kterým měla mít pohlavní styk, a že u toho měly být další osoby, které nedokázala jmenovat a které měly poškozenou osahávat. Už si moc nepamatuje, co jí poškozená k tomu říkala. Svědek [příjmení] [příjmení], jehož výpověď je poškozené nejbližší, připustil, že svou výpověď dříve změnil na přání poškozené a že se od ní postupně dozvídal informace o průběhu trestního řízení. Mladistvý citoval z výpovědi tohoto svědka ze dne [datum]: „To s tím druhým mi řekla na podruhé, tak si takhle pamatuji. Bylo to někdy po tom výslechu, kdy jsem byl na policii.“ Naproti tomu odvolatel vyzdvihl konzistentní výpověď svědkyně [jméno] [příjmení], které měla poškozená říct, že byla znásilněna svým tehdejším přítelem [jméno] [příjmení]. Svědkyně si nepamatuje, že by poškozená hovořila o komkoli dalším.

47. Mladistvý [příjmení] rovněž poukázal na četné rozpory ve výpovědích matky poškozené, která nejprve uváděla, že ke znásilnění dcery mělo dojít v době, kdy bydlela doma, potom výpověď změnila a tvrdila, že k tomu mělo dojít při jejím umístění do ústavní péče. Výpověď této svědkyně neodpovídá verzi poškozené ani v tom, jak a kdy se jí dcera svěřila. Zatímco poškozená uvedla, že matku informovala telefonicky, podle její matky jí to sdělila osobně. Navíc si matka poškozené při výslechu zjevně pletla [jméno] [příjmení] s jistým [jméno] [příjmení]. Detaily skutku matka poškozené neznala. Pokud přesto nějaké uvedla, zásadně se lišily od popisu daného poškozenou. Podle mladistvého tedy jmenovaní svědci shodně potvrdili jen to, že jim poškozená řekla, že byla znásilněna, nicméně co se týká bližšího popisu toho, jak k tomu došlo, je mezi výpovědí poškozené a odvozených výpovědí svědků mnoho nesrovnalostí, ze kterých lze dovodit, že mladistvá jim sdělovala různé verze toho, co se mělo stát. Považuje za nepravděpodobné, že by si svědci skutečně nepamatovali tak zásadní věci, jako třeba kdo a kolik osob mělo poškozenou znásilnit.

48. V odvolání mladistvý [příjmení] zpochybňoval i obecnou věrohodnost poškozené vzhledem k jejímu životnímu období před nástupem do ústavu i v průběhu samotného pobytu tam. Znalecký posudek, který konstatoval její věrohodnost, označil za rozporný s faktickou realitou, kterou popsala její matka. Ta v návrhu na zahájení řízení o ústavní výchově podrobně rozebrala nevladatelnost výchovy poškozené, a to i kvůli její lhavosti. Popisovala v něm konkrétní životní situace, které nezvládala rodičovsky řešit právě proto, že poškozené nemohla důvěřovat. Každodenní zkušenosti matky mladistvý ve svém odvolání považuje za relevantnější, než jim neodpovídající závěry soudního znalce [příjmení] [jméno] [příjmení], který u poškozené po svém krátkodobém kontaktu s poškozenou nezjistil znaky konfabulace či záměrné lhavosti.

49. Z provedeného dokazování tak podle mladistvého nelze jednoznačně uzavřít, že by se žalovaný skutek stal, protože výpověď poškozené nebyla podpořena dalšími důkazy. Městskému soudu vyčetl, že k rozporům ve výpovědích usvědčujících svědků a poškozené přistoupil velice benevolentně, zatímco verzím mladistvých pozornost věnoval a zjištěným rozporům v jejich verzích průběhu dne přikládal velkou váhu. Nezohlednil dostatečně, že mladiství užili návykovou látku, která mohla ovlivnit jejich schopnost si přesněji zapamatovat průběh událostí toho dne, zejména za situace, kdy se z jejich pohledu jednalo o běžný den v roce, během kterého nedošlo k žádnému znásilnění.

50. I mladistvý [jméno] [jméno] městskému soudu vyčetl především způsob, jakým hodnotil provedené důkazy. Obdobně jako v případě ostatních odvolatelů namítal nekritický přístup k rozporům v usvědčujících výpovědích poškozené a svědků [jméno] [příjmení], [jméno]

[příjmení], [příjmení] [příjmení] a matky poškozené a naopak důraz kladený na rozpory ve výpovědích spoluobžalovaných mladistvých v tom, kdy kdo do bytu mladistvého [jméno] [příjmení] přišel a kde se v něm nacházel. Odkázal v podrobnostech na odst. 183 odůvodnění napadeného rozsudku. Poukázal na to, že poškozená ani není schopná přesně uvést datum, kdy ke znásilnění došlo, z čehož dovodil, že na ní jen těžko mohlo mít tak zdrcující vliv, jak to prezentoval městský soud, potažmo její matka. Za rozporné se závěry vyplývajícími z odst. 185 odůvodnění napadeného rozsudku označil skutková zjištění, že v době, kdy poškozenou měli mladiství [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] vysvléct, přišel do domu [jméno] [jméno], který zazvonil u hlavních dveří domu a kterému šel otevřít [jméno] [příjmení], který přitom nechal otevřené dveře do bytu, aby se tam mohl s [jméno] vrátit. V té době tedy mohla poškozená z bytu, v němž zůstala pouze s [jméno] [příjmení], kdykoliv odejít. Dále vyzdvihl, že ani hodnocení městského soudu uvedené v odst. 185 odůvodnění napadeného rozsudku neodpovídá učiněným skutkovým zjištěním, protože [jméno] [jméno] žádné souloži přítomen nebyl. Neuvedla to ani sama poškozená. Zmínil také, že přestože poškozená uvedla, že byla zcela nahá, k osahávání podle ní mělo dojít v době, kdy měla na sobě džíny. Za nesprávné považuje také, že závěr o věrohodnosti výpovědi poškozené byl soudem dovozován z velkého množství detailů o průběhu pohlavního styku, které byla poškozená schopna uvést. To však u poškozené, která sexuálně žije od svých 13 let, nelze mít za relevantní. Odkázal i na závěry znalce vyšetřujícího poškozenou, že mohla být vedena snahou vyvinut se z vlastního společensky ne zcela akceptovaného chování tím, že poukáže na někoho jiného, že jí k takovému chování donutil, případně, že mohla jednat i ze msty vůči [jméno] [příjmení].

51. K osobě poškozené pak vyzdvihl, že se na sociálních sítích prezentovala jako starší a ani její kamarádka [jméno] [příjmení] přesně její věk neznala (uvedla 13 nebo 14). Zpochybnil rovněž vyjádření poškozené, že veškeré drogy, s nimiž měla bohatou zkušenost, měla dostávat zadarmo. O jejím nezodpovědném přístupu k životu podle něj vypovídá, že již dvakrát byla na interrupci. Obdobně jako [jméno] [příjmení] mladistvý [jméno] poukázal na nepřesvědčivost znaleckých závěrů o tom, že u poškozené nejsou známky konfabulace a lhavosti, které jsou v přímém rozporu s vyjádřením její matky i důvody, pro které byla umístěna do ústavní péče.

52. Ve svém odvolání se také podrobněji a kriticky vymezil vůči závěrům, které z výpovědi poškozené a jejích přátel učinil městský soud. Poukázal na to, že svědkyně [jméno] [příjmení] uvedla, že jí poškozená řekla, že jí měl v koupelně zamknout a znásilnit pouze [jméno] [příjmení], kterého tato svědkyně nemá ráda. O tom, že by měl poškozenou svlékat a osahávat kdokoliv další, nic neříkala. Ani svědkyně [jméno] [příjmení] si podle něj nebyla jistá, zda měl poškozenou znásilnit někdo jiný, než [jméno] [příjmení]. Výpověď matky poškozené označil za zcela odlišnou od toho, jak události popsala sama poškozená. Městskému soudu dále vyčetl, že se nevypořádal s výpověďmi [jméno] a [jméno] [příjmení], ačkoliv šlo o svědky, kteří byli v bytě přímo po tom, co se měl skutek odehrát. Za neakceptovatelný označil závěr městského soudu, že se při přihlížení k jednání spoluobžalovaných [jméno] [jméno] smál a pozpěvoval si. Spojení smíchu a zpěvu je totiž nadlidským výkonem. Vrchnímu soudu závěrem navrhl, aby zrušil výrok o jeho vině a obžaloby ho zprostil, protože nebylo prokázáno, že se stal žalovaný skutek. Nelze přeci překazit něco, co se nestalo.

53. K výše uvedeným námitkám, kterými s poukazem na údajné nesrovnalosti v hodnocení důkazů soudem prvního stupně mladiství zpochybňují správnost skutkových závěrů a předkládají své verze událostí předmětného dne, vrchní soud konstatuje, že městský soud se v odůvodnění napadeného rozsudku v odstavcích 183 až 194 jasně, srozumitelně a zcela akceptovatelným způsobem vymezil vůči obhajobě mladistvých a objasnil, proč věří poškozené. Vrchní soud toto vysvětlení pokládá za natolik přesvědčivé a úplné, že nemá potřebu argumenty městského soudu opakovat a rozebírat je v kontextu uplatněných odvolacích výhrad, které shodně vycházejí z premisy, že poškozená lže a krivě mladistvé obviňuje, a to ve snaze pomstít se mladistvému [jméno] [příjmení] za to, že se s ní rozešel, nebo své matce, se kterou měla komplikovaný vztah.

Uvedená spekulace o motivu poškozené pro křivé obvinění mladistvých je totiž zcela iracionální z toho pohledu, že poškozená, u níž znalec nezjistil žádnou psychickou poruchu či patologické vlivy ani znaky konfabulací či lhavosti a jejíž rozumové schopnosti jsou na průměrné úrovni (znalec hovoří o IQ 92), by si ve snaze pomstít se bývalému příteli vymyslela složitou sofistickou a co do svého dopadu nesmírně závažnou lež, kterou by očernila i jeho kamarády, vůči kterým nechová a nechovala žádnou zášť (jak ostatně tvrdí i oni sami poukazem na jejich komunikaci po skutku), a nespokojila by se s tím, že ze znásilnění obviní jen jeho. Obdobně je nutné odmítnout, že by poškozená chtěla řešit neuspokojené základní sociálně vztahové potřeby v nejbližší rodině, za které hledala náhražkové uspokojení právě v komunitě mladistvých, k níž se utíkala, tím, že by svého tehdy intimního přítele, který ji poskytoval azyl při útěcích z ústavu, a jeho náhodně vybrané kamarády (v předmětný den bylo v bytě [jméno] [příjmení] více osob) křivě obvinila ze znásilnění a tím si zkomplikovala vztah s nimi i za cenu toho, že bude vystavena výslechům na policii a dalším pro ni nepochybně nepříjemným úkonům, které jsou obecně spojeny s vyšetřováním sexuálních deliktů.

54. Vzhledem k uvedenému vrchní soud ke skutkovým odvolacím námitkám stručně a souhrnně nad rámec pregnantního odůvodnění skutku pod bodem 9 výroku o vině v napadeném rozsudku konstatuje, že odvolateli zmíněné rozpory u svědeckých výpovědí ohledně toho, co se mělo udát v bytě [jméno] [příjmení], ze kterých městský soud vycházel jako z věrohodných důkazů, rozhodně nemají váhu správnost skutkových zjištění zpochybnit. Je obvyklé, že lidé odlišně popisují událost, které byli svědky, neboť každý z nich si jinak pamatuje a má jinou schopnost reprodukovat prožité. V této věci svědci, o které soud prvního stupně závěr o vině opírá (ovšem pouze potud, že nepřímo podporují, že poškozená se stala obětí sexuálního nátlaku) navíc nevypovídali o tom, co sami prožili, nýbrž o tom, co slyšeli, a to ještě s ročním odstupem. Pro věc je podstatné, že svědci [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [příjmení] [příjmení] shodně vypověděli, že poškozená byla v rozhodnou dobu silně rozrušená a měla potřebu se jim svěřit s tím, že byla znásilněna svým přítelem [příjmení] v jeho bytě, kde se v té době nacházeli jeho kamarádi, přičemž jeden z nich ji také znásilnil a předtím ji společně se [příjmení] osahával v přítomnosti dalších. Podle uvedených svědků poškozená neměla tendenci čín nahlásit na policii, naopak obviňovala samu sebe a hledala chybu na své straně, což je časté u obětí znásilnění osobami, v jejichž společnosti se oběti ocitly dobrovolně a setrývaly u nich i přes jejich nevhodné chování (v podrobnostech viz odst. 187 odůvodnění rozsudku).

55. K výhradám vůči způsobu, jakým byl v hlavním líčení proveden důkaz výslechem poškozené a nezletilých svědků, kterým se krátce po činu svěřila, se vrchní soud vyjádřil už shora.

56. Pokud jde o námitku [jméno] [příjmení], že koupelna se zamykala zevnitř, vrchní soud ji shledal lichou, protože poškozená přeci uvedla, že dveře koupelny zamkla poté, co mladistvý [příjmení] odešel, zatímco ona zůstala uvnitř. Nepřisvědčil ani námitce [jméno] [příjmení], že poškozená mohla utéct nezavřenými dveřmi do bytu, když šel otevřít vchodové dveře [jméno] [jméno]. Jednak v bytě zůstal [jméno] [příjmení], nadto by utíkala právě kolem [příjmení] a [jméno] a konečně [jméno] [jméno] přišel do bytu ještě předtím, než byla přinucena k souloži v koupelně. Do doby jeho příchodu se ji [příjmení] s [příjmení], jen“ snažili společně svlékat a osahávat na intimních místech. [příjmení] [jméno] [jméno], že je nelogické, aby se smál a zpíval si současně, když přihlížel jednání [příjmení] a [příjmení], je pak zcela irrelevantní, protože soud prvního stupně netvrdí, že tak činil jedním dechem, nýbrž že si tak průběžně počínal. Neobstojí ani výhrady proti znaleckému posudku z oboru zdravotnictví, specializace psychologie dětí, mládeže a dospělých k duševnímu stavu poškozené [jméno] [příjmení], zejména pokud jde o závěry znalce ohledně její obecné a specifické věrohodnosti v kontextu tvrzení matky poškozené, stejně jako nelze akceptovat námitky proti nedůvodnému snížení vypovídající hodnoty svědků bratrů Křístkových a naopak nadnesení rozporů ve výpovědích spoluobžalovaných mladistvých. V tomto směru postačí odkázat na odst. 189, 190, 192 a 183, ve kterých soud prvního stupně své

myšlenkové postupy v návaznosti na nezakreslený obsah předmětných důkazů vysvětluje a vrchní soud se s jeho hodnocením naprosto ztotožnil.

57. Skutek popsany pod bodem 10 výroku o vině se podle zjištění soudu prvního stupně odehrál dne [datum] v přesně nezjištěné době od 22:00 do 22:45 hodin, kdy po předchozí domluvě v úmyslu zmocnit se násilím cizích věcí, a to konkrétně drog, vylákala mladistvá [jméno] [příjmení] poškozeného [jméno] [příjmení], [datum narození], pod záminkou koupě marihuany na schůzku u mostu přes [příjmení], odkud se spolu vydali ulicí [ulice], [obec a číslo], směrem k bydlišti poškozeného, kde se k nim nečekaně připojili poškození [jméno] [příjmení], [datum narození], a [jméno] [příjmení], [datum narození], načež k nim přistoupili mladiství [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], a požadovali po poškozených vydání cigaret, marihuany či hotovosti, což poškození odmítli, a mladiství [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] v úmyslu se věcí poškozených zmocnit násilím, na poškozené zaútočili pěstmi a kopy a tím jim způsobili drobné pohmožděny. Během útoku mladistvý [jméno] [příjmení] nad rámec dohody se spoluobžalovanými ve snaze překonat aktivní obranu poškozeného [jméno] [příjmení] proti němu použil nůž nezjištěného typu a velikosti, kterým jej dvakrát bodl do zad. Způsobil mu tak bodné rány vlevo na zádech s vbodem v oblasti 8. žebra ve střední lopatkové čáře a s vbodem ve výši 10. žebra v zadní pažní čáře, pronikající do dutiny hrudní, se zakrvácením a nahromaděním vzduchu v levé pohrudniční dutině a posunem orgánu mezihrudí doprava, a dále prokrvácenou dutinu délky 4 cm v dolním laloku levé plíce, drobný krevní výron v úhlu mezi žebry a bránicí, a drobné penumoperitoneum pod levou kopulí bránice, tedy zranění ze soudně lékařského hlediska představující těžkou újmu na zdraví z důvodů poškození důležitého orgánu. Mladistvý [jméno] [příjmení] přitom věděl, že útokem nožem do levé části hrudníku, kde jsou uloženy životně důležité orgány, může poškozenému způsobit vážnou újmu na zdraví, a pro případ, že ji způsobí, s tím byl nejméně srozuměn. Po slovní intervenci náhodných osob v oknech okolních domů mladiství útoku na poškozené zanechali, díky čemuž se všem poškozeným podařilo odejít do vchodu domu [adresa] a tam se ukrýt, takže nedošlo ještě k závažnějším újmám na jejich zdraví. Mladistvý [jméno] [příjmení] se navíc obdobného jednání spočívajícího ve veřejném napadení jiného na místě veřejnosti přístupném dopustil již dříve, nejméně dne [datum] kolem 02:00 hodin v [obec a číslo] na Jiráskově náměstí jednáním, pro které byl odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2, č. j. 4 Tm 4/2020-1152 ze dne 19. 4. 2022, a dále dne [datum] jednáním popsáním výše pod bodem 1) výroku napadeného rozsudku, dne [datum] jednáním popsáním výše pod bodem 2) výroku napadeného rozsudku, dne [datum] jednáním popsáním pod bodem 4) výroku napadeného rozsudku a dne [datum] jednáním popsáním výše pod bodem 6) výroku napadeného rozsudku. Mladistvý [jméno] [příjmení] se pak obdobného jednání spočívajícího ve veřejném napadení jiného na místě veřejnosti přístupném dopustil již dříve, nejméně dne [datum] kolem 00:05 hodin v [obec a číslo] v ulici [ulice], dne [datum] kolem 23:20 hodin v [obec a číslo] v ulici [ulice], a dne [datum] v době okolo 00:00 hodin v [obec a číslo] v ulici [ulice], tedy jednáním, pro které byl odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8, č. j. 3 Tm 2/2021-961 ze dne 26. 1. 2022.

58. Tento skutek městský soud posoudil u všech odvolatelů jako útok pokračujícího provinění loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, u mladistvého [jméno] [příjmení] za excesivní pobodání poškozeného [jméno] [příjmení] též podle § 173 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, u všech v jednočinném souběhu s proviněním výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, u mladistvých [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] navíc podle § 358 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, vše spáchané ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku.

59. Mladistvý [jméno] [příjmení] brojil, shodně jako v hlavním líčení před městským soudem, především proti závěru městského soudu, že to byl on, kdo měl poškozeného [jméno] [příjmení] pobodat. Podrobně citoval z výpovědi tohoto poškozeného, včetně údajů, které sdělil při osobním vyšetření znalkyním z oboru psychiatrie a psychologie zkoumajícím jeho duševní stav. Zdůraznil, že poškozený vlastně neví, kdo ho bodnul. Při výslechu v přípravném řízení

poškozený vyslovil předpoklad, že ho asi pobodal útočník, se kterým se pral nejdéle, ten v černočervené bundě a s náušnicí, kterého posléze odstrčil na tam zaparkované bílé auto. Stejnou domněnku prezentoval i znalkyním [příjmení] [jméno] [příjmení] a PhDr. [jméno] [příjmení], Ph. D. V hlavním líčení naopak vypověděl, že když odstrčil toho s tou náušnicí, ucítil ránu do zad, ale netuší, zda šlo o bodnutí. Pak už si nic nepamatuje, vše má rozmazané. Odvolatel tyto rozpory v tvrzeních poškozeného hodnotil jako významné. Následně poukázal na výpovědi zbývajících poškozených, kteří také nebyli schopni identifikovat útočníka, který použil nůž, a z jejichž výpovědí vyplývá, že mladistvý [příjmení] se potýkal především s poškozeným [příjmení] a poškozeným [příjmení], zatímco na poškozeného [příjmení] útočil někdo jiný. Odvolatel upozornil na to, že poškozený [příjmení] opakovaně uvedl, že „dostal kopačku do hlavy“ od toho nejvyššího z útočníků, který si ho pak „držel dál od kluků, které začali mlátit zbylí dva útočníci“, a [příjmení] se pral s jedním z menších útočníků, kterého pak hodil na auto, což jej rozlítlo tak, že na [příjmení] křičel, že „ho zabije“. Poškozený [příjmení] vypověděl, že domláčeného [příjmení] tahal za ruku útočník v černé bundě, tedy opět osoba odlišná od odvolatele. S odkazem na tyto výpovědi odvolatel uzavřel, že to zjevně nebyl on, kdo byl s poškozeným [jméno] [příjmení] ve fyzickém kontaktu a kdo ho mlátil. Soudu prvního stupně odvolatel vytкнуł, že výpovědi poškozených přehlíží a bagatelizuje jejich popis skutkového děje.

60. Poukázal na obsah elektronické komunikace ze dne [datum] časově navazující na dobu zveřejnění zprávy o útoku v Mlékárenské ulici před silvestrovskou půlnocí mezi mladistvým a osobou označenou přezdívkou „[příjmení]“, ze které podle něj vyplývá, že tato osoba měla povědomí o tom, že mladistvý [příjmení] nebyl tím, kdo bodal.

61. Odmítl také, že by se [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení] světil s pobodáním poškozeného [příjmení]. Za absurdní pokládá spekulaci soudu prvního stupně o tom, že v době rozhovoru se jmenovanými mladistvý [příjmení] ještě nevěděl o tom, jak vážný následek jeho čin měl, protože poškozený [příjmení] z místa činu odešel po svých a příjezdu rychlé záchranné služby obžalovaní už nebyli přítomni, a navíc předpokládal, že poškozený [příjmení] jako dealer drog nebude napadení oznamovat, takže se mohl domnívat, že mu to prošlo. Soud prvního stupně tuto informaci čerpá především z výpovědi [jméno] [příjmení], který po zadržení uvedl, že právě [příjmení] útočil na [příjmení] a že mu následně [jméno] řekl, že se mu [příjmení] pochlubil s tím, že někoho pobodal, a z doplňující svědecké výpovědi [jméno] [jméno] učiněné v přípravném řízení, kdy tuto informaci potvrdil. K tomu odvolatel upozornil na blízké vztahy obou jmenovaných a [jméno] [příjmení], ze kterých lze dovodit, že nepravdivým tvrzením chtěli přenést trestní odpovědnost na mladistvého [příjmení] a vytvořit alibi skutečnému pachateli. Existenci předem dohodnutého postupu podle mladistvého [příjmení] dokládá i vývoj jejich výpovědí. Zatímco bezprostředně po zadržení dne [datum] [příjmení] a [příjmení] zjevně a vědomě nepravdivě označovali právě [jméno] [příjmení] jako toho, kdo byl ve fyzické potyčce s poškozeným [jméno] [příjmení], posléze svá tvrzení negovali s tím, že si vlastně nepamatují, kdo se s kým pral, a nakonec vypovídat odmítli. Odvolatel rozporoval tvrzení [jméno] [příjmení], že se o pobodání [příjmení] [příjmení] dozvěděl od [jméno] [příjmení] prostřednictvím instagramové komunikace, neboť z obsahu té, která je založena v trestním spise, je zjevný opak. [jméno] [příjmení] zde [jméno] [příjmení] ujišťuje, že „v novinách popsané pobodání určitě nejsou oni“. K výpověď [jméno] [příjmení] z přípravného řízení ze dne [datum], ve které uvedl, že mu [jméno] řekl, že se mu [jméno] [příjmení] světil s pobodáním [příjmení], a že u něj po skutku viděl nůž, který byl ohnutý, odvolatel upozornil na to, že [jméno] [jméno] byl vyslechnut bezprostředně poté, a vypověděl, že se mu [jméno] [příjmení] s ničím takovým nesvětil a že o noži, který u něj viděl, [jméno] [příjmení] neříkal. Došlo ovšem k nestandardní procesní situaci, kdy byl původně ukončený výslech [jméno] [jméno] o hodinu později zopakován, a [jméno] [jméno] pak naopak uvedl, že mu [jméno] [příjmení] řekl, že poškozeného pobodal. Změnu výpovědi [jméno] [jméno] u hlavního líčení vysvětloval tím, že na něj policie činila nátlak. Ostatně i [jméno] [příjmení] uvedl, že byl k výpovědím proti mladistvému [jméno] [příjmení] donucen nátlakem ze strany policie.

Odvolatel uzavřel, že zmíněné výpovědi nelze pokládat za věrohodné, neboť byly učiněny na základě vzájemné dohody, která měla vést k tomu, aby vina za pobodání byla na [jméno] [příjmení], proto není ani rozhodné, zda skutečně byly učiněny pod nátlakem policie. Připomněl také zprávu, kterou [jméno] [příjmení] zaslal [jméno] [příjmení] dne [datum], ve které mu děkuje za pomoc a vyjadřuje přání, aby to dopadlo dobře,, „pokud ho vezmou..“. Vysvětlení, ke kterému dospěl městský soud, tj. že poškozený [jméno] [příjmení] rozesílal dne [datum] spoustu zpráv, z nichž je zřejmé, že byl zadržen a má obavy z vazby, odvolatel neakceptoval s poukazem na to, že k zadržení [příjmení] došlo až následujícího dne [datum].

62. Mladistvý [příjmení] se ohradil i proti závěru městského soudu, že o jeho vině svědčí to, že se jako jediný ze spoluobžalovaných choval konspirativně. Podle něj je zcela logické, že když se dozvěděl z médií zprávu o pobodání toho kluka, vyděsilo ho to a nechtěl s tím mít nic společného. Stejně tak považuje za zaujaté a neadekvátní, pokud mu městský soud klade k tíži, že chtěl odjet do Švýcarska. Nešlo totiž o žádné náhlé rozhodnutí. Se svou přítelkyní tuto možnost rozebírali již od léta 2021, což lze prokázat výsledkem svědkyně [jméno] [příjmení], narozené [datum].

63. K argumentu soudu prvního stupně, že u skutků, které jsou popsány pod body 7 a 11 výroku o vině, že mladistvý [příjmení] také vytáhl nůž, odvolatel namítl, že v obou případech tak měl učinit pouze demonstrativně, aniž by poškozené reálně ohrozil. Navíc stejný argument lze vztáhnout k mladistvému [jméno] [příjmení], který měl vyhrožovat pobodáním poškozenému [příjmení] u skutku pod bodem 1 výroku o vině a poškozenému [příjmení] u skutku pod bodem 11 výroku o vině. Navíc není logické, aby jen 30 minut po tak závažném excesu, jakým by bylo pobodání poškozeného [jméno] [příjmení], klidně vytáhl znovu stejný nůž proti jinému poškozenému. Zejména pokud, jak dovozuje městský soud z videozáznamu pořízeného náhodným svědkem, měl být svým činem zaskočen, a proto zůstával po incidentu vzadu za [příjmení] a [příjmení].

64. Mladistvý [jméno] [příjmení] ve svém odvolání konstatoval, že se k činu doznal a nad svým jednáním vyjádřil lítost. Poškozeným se u hlavního líčení omluvil. Trval ale na tom, že skutek není správně právně posouzen a že jeho jednání mělo být posouzeno maximálně jako provinění výtržnictví. Popřel úmysl zmocnit se cizí věci a připomněl, že poškození u sebe žádnou marihuanu ani neměli. Z tohoto zjištění dovodil, že kdyby se jí obžalovaní skutečně chtěli násilím zmocnit, jednali by ve skutkovém omylu.

65. Rovněž mladistvý [jméno] [příjmení] namítl absenci subjektivní stránky provinění loupeže. Podle něj žádný důkaz neprokazuje, že účelem fyzické šarvátky, které se mladistvý [jméno] [příjmení] aktivně účastnil, bylo získání majetkového prospěchu. Připomněl, že všichni spoluobžalovaní v hlavním líčení takovou verzi shodně popřeli a že poškození netuší, co bylo účelem jejich napadení.

66. K námitkám odvolatelů vrchní soud konstatuje, že v podstatě kopírují jejich obhajobu uplatněnou v hlavním líčení, se kterou se soud prvního stupně v napadeném rozsudku pečlivě vyrovnal v odst. 195 až 208 a vrchní soud nemá, co by jeho argumentaci vytknul. Zjednodušeně lze konstatovat, že reálně není sporu o tom, že při skrumáži, která vznikla na místě činu poté, co mladiství společně po předchozí dohodě fyzicky atakovali poškozené s cílem zmocnit se marihuany, kterou měl poškozený [jméno] [příjmení] u sebe, protože ji slíbil mladistvé [jméno] [příjmení], a finanční hotovosti a cigaret, které u poškozených mladistvů také předpokládali, byl poškozený [jméno] [příjmení] jedním ze tří útočících mladistvých dvakrát velkou intenzitou bodnut nožem do zad a v důsledku toho utrpěl vážná zranění mající charakter těžké újmy na zdraví pro poranění dolního laloku levé plíce, krvácení a proniknutí vzduchu do hrudní dutiny, přičemž s ohledem na zjištěný mechanismus útoku reálně hrozilo způsobení ještě závažnějších život ohrožujících poranění. Za nespornou skutečnost lze označit i to, že šlo o excesivní jednání

jednoho z útočníků, se kterým zbývající spolupachatelé nepočítali a nebyli srozuměni. [příjmení] je fakticky jen to, kdo nůž proti [jméno] [příjmení] použil.

67. Soud prvního stupně po zhodnocení všech důkazů v jejich souhrnu a podle svého vnitřního přesvědčení dospěl k závěru, o kterém nemá pochybnosti, že bodajícím útočníkem byl [jméno] [příjmení]. Jeho úvahy v odst. 200 až 205 odůvodnění napadeného rozsudku ob stojí i z pohledu vrchního soudu. Jsou logické a přesvědčivé. Soud prvního stupně správně zdůraznil, že mladistvý [příjmení] jen cca 30 minut poté s nožem, který popisem odpovídá nástroji, kterým podle znaleckého posudku bylo způsobeno bodné zranění [příjmení], v ruce hrozil poškozenému [příjmení], a že ani dříve neváhal nůž při páčání trestné činnosti použít, konkrétně k zastrašování poškozeného [příjmení] dne [datum]. Vrchní soud k tomu dodává, že nikdo z poškozených ani mladistvých se při popisu skutkového děje nebo toho, co po něm následovalo, nezmiňoval o tom, že by si útočníci mezi sebou předávali nějakou zbraň. Jinak řečeno, mladistvý [jméno] [příjmení] je z útočníků jediný, u koho lze spolehlivě konstatovat, že předmětnou noc měl u sebe nůž, a je také jediným z útočníků, kdo před a po projednáváním útoku vyhrožoval jiným poškozeným použitím nože (nikoli jen verbálně, jak to činil [příjmení], ale skutečně s nožem v ruce). Námitky mladistvého [příjmení], že ve zmiňovaných případech šlo jen o demonstrativní použití nože a že je nelogické, aby v případě, že on byl tím, kdo [jméno] [příjmení] pobodal, znovu klidně použil nůž pár desítek minut poté, na výše uvedeném závěru nemohou nic změnit. Navíc gradace škodlivosti protiprávního jednání není nic neobvyklého, zejména pokud dřívější trestná činnost zůstává neodhalena a nepotrestána.

68. Příležitě soud prvního stupně argumentoval i chováním mladistvého [příjmení] v okamžiku, kdy vešlo ve veřejnou známost, že pobodání poškozeného [jméno] [příjmení] vyšetřuje policie a že následek je vážný. Mladistvý [příjmení] si totiž prokazatelně začal vytvářet na rozhodnou dobu alibi. Městský soud také správně akcentoval výpovědi mladistvých [příjmení] a [jméno] z přípravného řízení a obsah textových zpráv z instagramového účtu [jméno] [příjmení] při jeho komunikaci s [jméno] [příjmení] (viz odst. 201 a 202, 205 odůvodnění). Nelze rozumně předpokládat, že [jméno] [příjmení] jako jedinec intelektově v pásmu lehké mentální retardace by tyto zprávy záměrně sofistikovane zinscenoval s tím, že v případě jeho odhalení jako jednoho z pachatelů loupežného přepadení budou použity proti [příjmení].

69. Vrchní soud neakceptoval námitku mladistvého [příjmení] o podcenění možnosti, že mladistvý [příjmení] záměrně vypovídal proti němu, aby vytvořil alibi [příjmení], se kterým má přátelský vztah, a že výpověď [jméno] [jméno] učiněná v přípravném řízení mohla být motivována stejně. Vyjma toho tyto výpovědi mohly být ovlivněny nátlakem policie, jak tvrdili oba jmenovaní u hlavního líčení. K údajnému policejnímu nátlaku je potřeba připomenout, že mladistvý [jméno] [příjmení] vypovídal v přítomnosti obhájců a [jméno] [jméno] v postavení svědka, kterému předmětný skutek nebyl kladen za vinu, takže uvalení vazby, kterým mu měli údajně policisté pohrozit, nepřicházelo vůbec do úvahy. Navíc pokud by [příjmení], případně [příjmení] chtěli lži zajistit alibi skutečnému pachateli na úkor mladistvého [příjmení], ke kterému neměli takový přátelský vztah jako k sobě navzájem, pak by pro ně přeci nejsnadnějším řešením bylo říct, že viděli, jak [příjmení] poškozeného [příjmení] bodnul. Zejména, pokud měli na domluvu spoustu času. Nic takového ale nikdo z nich neřekl. Naopak informace o tom, že nůž měl silvestrovskou noc u sebe jen mladistvý [příjmení], poskytlí neochotně a až na přímý dotaz.

70. Vrchní soud odmítl rovněž výhrady mladistvého [příjmení] vůči tomu, že soud nedostatečně zvažoval, že podle tvrzení poškozených odvolatel nebyl tím, kdo útočil na [jméno] [příjmení]. Je potřeba připomenout, že útok mladistvých na poškozené byl živelný, útočníci neměli předem rozděleny poškozené, které budou napadat, jejich postavení se v průběhu bitky měnilo a k pobodání [jméno] [příjmení] došlo v blíže nezjištěný okamžik. Pominout nelze ani to, že všichni poškození byli pod vlivem alkoholu, což nepochybně má vliv na jejich schopnost přesně reprodukovat přesný průběh potyčky. Podstatné také je, že nikdo z poškozených nevyločil možnost, že mladistvý [příjmení] mohl poškozeného [příjmení] v nestřežený okamžik bodnout.

71. Za zcela irelevantní vrchní soud pokládá poukaz mladistvého [příjmení] na obsah zprávy, kterou obdržel na svůj instagramový účet od neztotožněné osoby vystupující jako, „ [příjmení]“ dne [datum] a kterou nelze nijak prověřit, pokud jde o jejího autora a motiv napsání.

72. Vrchní soud k odvolacím námitkám mladistvého [příjmení] uzavírá, že shodně se soudem prvního stupně po seznámení se se spisovým materiálem je přesvědčen o tom, že nepřímé důkazy, na které soud prvního stupně poukázal, tvoří ucelený řetězec prokazující s potřebnou mírou jistoty, že tím, kdo se dopustil excesivního jednání a pobodal poškozeného [jméno] [příjmení], je mladistvý [jméno] [příjmení].

73. K námitkám mladistvého [příjmení] a [příjmení], že loupežný motiv nebyl prokázán, vrchní soud pro úplnost odkazuje na výpovědi poškozeného [jméno] [příjmení], který konzistentně od samého počátku uvádí, že mladiství po něm požadovali cigarety, marihuanu a peníze a poté, co řekl, že nic z toho nemá, a i kdyby měl, nic jim nedá, se naštváli, vrhli se na něj a zřejmě ho chtěli okrást s ústním doprovodem, že nevěří, že u sebe nic nemá. Vyjma toho, je z výpovědi dalších poškozených i samotných mladistvých jasné, že účelem schůzky [jméno] [příjmení] s poškozeným [příjmení] měl být nákup 20g marihuany, na jejíž zaplacení ale neměla peníze a potřebnou částkou nedisponovali ani ostatní mladiství, jak podrobně rozebral soud prvního stupně v odst. 195 odůvodnění napadeného rozsudku.

74. Skutková zjištění soudu prvního stupně pod bodem 11 výroku o vině lze shrnout tak, že mladiství [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] dne [datum] v době kolem 23:15 hodin v [obec a číslo], v ulici [ulice], na autobusové zastávce u metra [ulice] ve směru na [část obce], po předchozí domluvě obklíčili poškozeného [jméno] [příjmení], [datum narození], a pod pohrůžkou násilí po něm žádali vydání finanční hotovosti ve výši 1 000 Kč. Takovou finanční hotovostí ale poškozený nedisponoval. Z obavy o své zdraví a život pak na výzvu mladistvých vydal z kapes veškeré věci, které měl u sebe, a následně na jejich výzvu odhlásil z iCloudu svůj mobilní telefon zn. Apple iPhone 11 PRO 256 GB v hodnotě 15 000 Kč, uvedl ho do továrního nastavení, a jako náhradu za požadovanou finanční hotovost ho předal mladistvým spolu se svým občanským průkazem a finanční hotovostí ve výši 120 Kč. Mladistvý [jméno] [příjmení] poté vytáhl nůž a vyhrožoval poškozenému, že pokud nezničí [příjmení] kartu, nemá problém ho pořezat nebo pobodat. Při odchodu z místa činu mladistvý [jméno] [příjmení] ještě sám přistoupil k poškozenému do těsné blízkosti, nůž držel před tělem a poškozenému přikázal, ať o věci nikomu nic neříká a nehlásí nic na policii. Sdělil mu, že ví, kde bydlí a s kým se stýká.

75. Tento skutek městský soud posoudil jako další dílčí útok pokračujícího provinění loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. V jednání mladistvého [jméno] [příjmení] shledal navíc ještě další dílčí útok pokračující provinění vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c), písm. f) tr. zákoníku.

76. Mladistvý [jméno] [příjmení] správnost tohoto výroku o vině napadl poukazem na rozdílné výpovědi poškozeného [jméno] [příjmení]. Zatímco v přípravném řízení poškozený spontánně vypověděl, že nůž zahlédl u mladistvého jen v okamžiku, kdy po něm chtěl, ať zničí vyjmutou [příjmení] kartu, přičemž upřesnil, že mladistvý seděl a nůž měl mezi nohama, u hlavního líčení si nejprve nic nepamatoval a až poté, co mu byla přečtena jeho původní výpověď, uvedl, že mu mladistvý po skončení záležitosti s nožem v ruce vyhrožoval a chtěl po něm, ať o tom nic neříká a nehlásí to policii. Fakticky chtěl mladistvý poškozeného jen podvést a vylákat od něj 400 Kč za údajnou marihuanu. Poškozený mu pak sám dal dalších 150 Kč, kdy od něj mladistvý chtěl cigaretu. Žádné další peníze ani mobilní telefon po poškozeném mladistvý nepožadoval, to byla věc jen [příjmení].

77. Odvolací námitky mladistvého [jméno] [příjmení] obdobně jako u skutku předchozího spočívají v poukaze na nedostatek důkazů o tom, že jeho jednání bylo vedeno úmyslem zmocnit se cizích věcí. V této souvislosti mladistvý bez bližšího vysvětlení poukázal na výpověď svědka [příjmení] z hlavního líčení.

78. Mladistvý [jméno] [příjmení] ve svém odvolání zdůraznil, že se sice nacházel na místě činu, ale nebylo prokázáno, že by se skutku posouzeného jako provinění loupeže aktivně účastnil. Zapojil se pouze do fingování prodeje marihuany poškozenému, pak už byl mimo dění a jen si psal s [jméno] [příjmení] [jméno] konverzaci mezi ostatními spoluobžalovanými mladistvými a poškozenými přehled neměl, pouze věděl, že poškozenému ve skutečnosti neprodávají marihuanu. [příjmení] sám nikomu za účelem získání majetkového prospěchu nevyhrožoval, jak je zřejmé mimo jiné z výpovědi svědků [příjmení] a [příjmení].

79. Rovněž v tomto případě vrchní soud v hodnotících úvahách soudu prvního stupně nezjistil žádnou vadu a uplatněné odvolací námitky shledal nedůvodnými. O tom, že mladiství napadli poškozené s cílem získat jejich věci a peníze, nejsou žádné pochybnosti, postačí odkázat na výpovědi poškozených. Skutečnost, že poškozený [jméno] [příjmení] si u hlavního líčení nejprve nevzpomněl na přesný průběh událostí a vyhrožování nožem od mladistvého [jméno] [příjmení] potvrdil teprve poté, co mu byla předestřena jeho výpověď z přípravného řízení, nijak nedevaluje jeho věrohodnost. Vzhledem k časovému odstupu i faktu, že podání svědecké výpovědi před soudem je standardně úkon stresující, je předestírání dílčích rozporů svědkům zcela obvyklé. Podstatné je, že poškozený [příjmení] setrval na tom, co vypověděl krátce po činu, a že skutkový děj popsal bez zjevných známek zášti vůči komukoli z mladistvých a ve shodě s tvrzením svědkyň [příjmení] a [příjmení], pokud jde o jeho počáteční fázi, které byly jmenované přítomny. Poškozeným [příjmení] udaný popis nože, kterým mu mladistvý [příjmení] vyhrožoval, se pak shoduje s popisem nože, který u mladistvého [příjmení] viděl na [jméno] mladistvý [příjmení] – stříbrnohnědý vystřelovací.

80. K námitce mladistvého [příjmení], že do nátlaku na poškozené nijak nezasáhl a sám nikomu nevyhrožoval, lze poukázat na objektivní záznamy kamer z místa činu, z nichž je patrné, že poškozeného [příjmení] obstoupili všichni tři mladiství před tím, než jim vydal svůj mobilní telefon, a že tento telefon drží v ruce právě mladistvý [příjmení].

81. Skutek popsany pod bodem 12 výroku o vině spočíval v tom, že mladistvý [jméno] [příjmení] dne [datum] v 16:42 hodin na nástupišti metra C, stanice [ulice], [obec a číslo], [ulice], po předchozí domluvě s odděleně stíhaným mladistvým [jméno] [jméno], jehož vina nebyla dosud zákonným způsobem prokázána (pozn. v době rozhodování vrchního soudu už byl tento mladistvý pravomocně uznán vinným a odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 jako soudu pro mládež ze dne 1. 2. 2023, sp. zn. 4 Tm 10/2022, který nabyl právní moci [datum]), přistoupil do těsné blízkosti k poškozenému [jméno] [příjmení], [datum narození], a blíže k neztotožněnému poškozenému [jméno], kteří spolu seděli na lavičce, a zde poškozené opakovaně vyzýval, ať s nimi jdou z metra ven, což poškození odmítli. Nato jim mladistvý [příjmení] bránil odejít a po poškozených spolu s [jméno] [jméno] požadoval vydání marihuany jako pokutu za to, že poškození prodávají drogy, s tvrzením, že o tom disponují důkazem, protože mladistvý [jméno] [příjmení] část jejich konverzace natočil na svůj mobilní telefon. Poškození jim na to blíže nezjištěné množství drogy ze strachu vydali. Mladistvý [jméno] [příjmení] po poškozených poté požadoval ještě vydání finanční hotovosti, což oni odmítali. Mladistvý [příjmení] poškozeným na to řekl, ať mu peníze dají, jinak je nenechá být a, udělá jim peklo, jestli chtějí vidět, jak bude [ulice] hořet, pokud to nepůjde normálně“. Nato poškozený [příjmení] ze strachu ukázal obsah své ledvinky mladistvému [jméno] [jméno] a vydal mu 280 Kč, zatímco poškozený [jméno] ukázal mladistvému [jméno] [příjmení] obsah svých kapes. Až poté mladiství [jméno] [příjmení] a [jméno] [jméno] z místa odešli.

82. Popsané jednání mladistvého [jméno] [příjmení] městský soud kvalifikoval jako další dílčí útok pokračujícího provinění loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku (spolu se skutky uvedenými pod body 10 a 11 výroku o vině).

83. I u tohoto skutku odvolací námitky mladistvého [příjmení] byly pouze opakováním jeho obhajoby, že poškozeným - problematickým dealerům drog - pro případ nevydání peněz nebo

marihuany, on ani spolupachatel [jméno] [jméno] nevyhrožovali. Městský soud se s touto obhajobou vypořádal v odst. 214 až 217 odůvodnění napadeného rozsudku a vrchní soud nepokládá za potřebné k jeho argumentaci cokoli dodávat a odkazuje na ni.

84. Vrchní soud uzavírá, že v napadených výrocích o vině nezjistil žádné vady skutkových zjištění nebo právní kvalifikace.

85. V návaznosti na výroky o vině se vrchní soud zaobíral výroky o trestních opatřeních.

86. Mladistvému [jméno] [příjmení] městský soud ukládal trestní opatření souhrnné i za sbíhající se provinění loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku a provinění výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, za která byl odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 19. 4. 2022, sp. zn. 4 Tm 4/2020, který nabyt právní moci dne [datum] ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 18. 8. 2022, sp. zn. 67 Tmo 13/2022, a podle § 173 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 31 odst. 1, 2 z. s. m. a § 43 odst. 2 tr. zákoníku mu vyměřil trestní opatření nepodmíněného odnětí svobody v trvání 48 měsíců, které má podle § 31 odst. 4 z. s. m. vykonat odděleně od ostatních odsouzených ve věznici nebo ve zvláštním oddělení pro mladistvé. Dále mu podle § 24 odst. 1 písm. d) z. s. m. za použití § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku uložil trestní opatření propadnutí věci, a to mobilního telefonu specifikovaného ve výrokové části rozsudku. To vše při současném zrušení výroku o trestním opatření z výše uvedeného rozsudku a všech rozhodnutí na něj obsahově navazujících, pokud tím pozbyla podkladu.

87. Mladistvý [jméno] [příjmení] označil souhrnné trestní opatření za nepřiměřeně přísné. Poukázal na to, že rozhodnutí o trestním opatření by nemělo vycházet jen z pro mladistvého velmi nepřiznivého znaleckého posudku, v němž je v podstatě vyloučena možnost jeho resocializace.

88. Mladistvý [jméno] [příjmení] byl podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 31 odst. 1, 2 z. s. m. a § 43 odst. 1 tr. zákoníku odsouzen k úhrnnému trestnímu opatření nepodmíněného odnětí svobody ve výměře 42 měsíců, které má podle § 31 odst. 4 z. s. m. vykonat odděleně od ostatních odsouzených ve věznici nebo ve zvláštním oddělení pro mladistvé.

89. V odvolání mladistvý označil toto trestní opatření za nepřiměřeně přísné vzhledem k tomu, že dosud nebyl soudně trestán, ani projednáván pro přestupek. [příjmení], kterých se dopustil, doznal, litoval jich a poškozeným se omluvil. Jeho situace je tedy jiná, než u ostatních spoluobžalovaných mladistvých, kteří již byli v minulosti trestáni vícekrát, a není adekvátní, pokud výměra jemu uloženého trestního opatření je obdobná jako u nich, zejména v porovnání s trestním opatřením uloženým mladistvému [jméno] [příjmení].

90. Mladistvému [jméno] [příjmení] bylo napadeným rozsudkem podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 31 odst. 1, odst. 2 z. s. m. a § 43 odst. 2 tr. zákoníku uloženo souhrnné trestní opatření nepodmíněného odnětí svobody ve výměře 42 měsíců i za sbíhající se provinění loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku a ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, kterými byl uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 jako soudu pro mládež ze dne 26. 1. 2022, sp. zn. 3 Tm 2/2021. Toto trestní opatření má podle § 31 odst. 4 z. s. m. vykonat odděleně od ostatních odsouzených ve věznici nebo ve zvláštním oddělení pro mladistvé. Dále mu bylo podle § 24 odst. 1 písm. d) z. s. m. za použití § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku uloženo trestní opatření propadnutí věci, a to mobilního telefonu ve výroku přesně specifikovaného. Současně byl podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušen výrok o trestním opatření z výše uvedeného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

91. Mladistvý v odvolání poukázal na absenci výchovného prvku. Zdůraznil, že jeho trestná činnost spadá do téhož časového období jako trestná činnost, pro kterou byl odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 26. 1. 2022, sp. zn. 3 Tm 2/2021, a už toto

první odsouzení pro něj bylo ponaučením. Od té doby se snažil vyhýbat střetu se zákonem. Zkušenost s trestním řízením, a to především ve fázi řízení před soudem, mu ukázala, kam až by ho mohl jeho nezměněný způsob života zavést. Soudní znalkyni [příjmení] [jméno] [příjmení], která ve svém výsledku zpochybnula, že by na něj mohlo trestní stíhání působit příznivě, a to vzhledem k opakovanosti jím páchaných provinění, vyčetl opomenutí toho, že všechna provinění předcházela jeho zkušenosti s vlastním trestním stíháním, jako reálnému testu, zda na něj může působit dostatečně odstrašujícím způsobem. Domnívá se tedy, že aktuálně postačí k jeho nápravě uložení trestního opatření výchovného charakteru.

92. Odvolacímu soudu navrhl, aby mu za současného zrušení výroku o trestním opatření z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 26. 1. 2022, sp. zn. 3 Tm 2/2021, uložil úhrnné (fakticky měl na mysli souhrnné) trestní opatření podmíněně odloženého odnětí svobody s dohledem.

93. Mladistvému [jméno] [jméno] městský soud podle § 367 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 24 odst. 1 písm. a) a § 26 odst. 1 z. s. m. uložil trestní opatření obecně prospěšných prací ve výměře 100 hodin. Mladistvý, který žádal zproštění obžaloby, proti něm žádné výhrady v odvolání neuplatnil.

94. Vrchní soud po provedeném přezkumu přiměřenosti uložených trestních opatření konstatuje, že městský soud mladistvé [příjmení], [příjmení] a [příjmení] potrestal nepodmíněným odnětím svobody adekvátně jejich osobní a sociální situaci, rodinnému a výchovnému prostředí, které u každého z nich podrobně zmapoval, znaleckým posudkům zabývajícím se jejich vlastnostmi, dosaženým stupněm rozumového a mravního vývoje a možnostmi jejich resocializace, a současně rozsahu a závažnosti jimi spáchaných provinění s přihlédnutím ke všem podstatným okolnostem konkrétních případů. Vysvětlení městského soudu, proč jiné trestní opatření než nepodmíněné odnětí svobody u těchto mladistvých nepostačuje k dosažení účelu zákona o soudnictví ve věcech mládeže, obsažené v odst. 220 až 226 odůvodnění napadeného rozsudku, je vyčerpávající, není co mu vytknout. Pro stručnost je na místě na ně odkázat. Souhrnně postačí ke všem třem mladistvým připomenout vskutku vysokou závažnost a rozsáhlost trestné činnosti, které se dopustili, bezcitnost a aroganci, kterou přitom projevívali využívající své fyzické převahy, jejich trvalé ignorování společenských pravidel bez ohledu na fakt, že jsou trestně stíhaní a že jejich nejbližší se jim snaží vytvořit funkční rodinné zázemí a vést je k řádnému životu, zřejmou absencí pocitů viny a soucitu s poškozenými a v neposlední řadě disharmonický vývoj jejich osobností, který vzhledem k jejich postojové uzavřenosti podstatně zhoršuje možnost jejich nápravy.

95. Vadu uložených trestních opatření nepodmíněného odnětí svobody vrchní soud shledal jen v nedostatečné diferenciaci jejich výměr u jednotlivých mladistvých. Mladistvý [příjmení] se totiž dopustil co do rozsahu a společenské škodlivosti výrazně závažnějšího jednání než mladiství [příjmení] a [příjmení], neboť na rozdíl od nich vyjma toho, že spáchal řadu loupeží a dalších provinění srovnatelného charakteru s jejich trestnou činností, úmyslně těžce ublížil na zdraví poškozenému [jméno] [příjmení] tím, že ho dvakrát velkou silou zákeřně bodl nožem do levé části zad, přičemž jím zvolený mechanismus útoku byl způsobilý způsobit mnohem závažnější poranění s život ohrožujícím krvácením, než ta, která poškozený reálně utrpěl. Mladistvý [příjmení] je pak ve srovnání s [příjmení] a [příjmení] odsuzován za menší rozsah spáchané trestné činnosti. Vrchní soud proto zrušil výroky o trestním opatření pro mladistvé [příjmení] a [příjmení] a znovu rozhodl tak, že více odstupňoval jednotlivá trestní opatření co do jejich přísnosti. Mladistvému [jméno] [příjmení] vyměřil souhrnné nepodmíněné odnětí svobody na 38 měsíců při současném zrušení výroku o trestním opatření z rozsudku, kterým byl mladistvý dřív odsouzen za sbíhající se provinění, a mladistvému [jméno] [příjmení] úhrnné nepodmíněné odnětí svobody na 36 měsíců. Pro jejich výkon mladistvé opět zařadil odděleně od ostatních odsouzených nebo do zvláštního oddělení pro mladistvé. Mladistvému [příjmení] rovněž znovu uložil trestní opatření propadnutí věci, a to mobilního telefonu.

96. Pokud jde o změnu výroku o trestním opatření pro mladistvého [jméno] [jméno], vrchní soud už shora vysvětlil, že v době jeho rozhodování byly dány podmínky pro uložení souhrnného trestního opatření k rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 jako soudu pro mládež ze dne 1. 2. 2023, sp. zn. 4 Tm 10/2022, který nabyl právní moci [datum], kterým byl mladistvý odsouzen za provinění loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku. Z tohoto důvodu vrchní soud zrušil výrok o trestním opatření, které mu bylo uloženo napadeným rozsudkem, a poté při nezměněném výroku o vině proviněním nepřekažení trestného činu podle § 367 odst. 1 trestního zákoníku mladistvého [jméno] [jméno] za toto provinění a za sbíhající provinění, kterým byl uznán vinným výše citovaným rozsudkem, znovu odsoudil podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku a podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 31 odst. 1 a § 33 odst. 1 z. s. m., k souhrnnému trestnímu opatření podmíněného odnětí svobody s dohledem v trvání 14 měsíců na zkušební dobu 30 měsíců. Podle § 33 odst. 1 a § 18 odst. 1 písm. c) z. s. m. mladistvému současně uložil výchovnou povinnost vykonat nejpozději do konce prvního roku zkušební doby bezplatně ve svém volném čase 40 hodin společensky prospěšné činnosti ve formě úklidových prací, a to vždy nejvýše 4 hodiny denně. Současně podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušil výrok o trestním opatření z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 jako soudu pro mládež ze dne 1. 2. 2023, sp. zn. 4 Tm 10/2022, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušený výrok obsahově navazující, která jeho zrušením pozbyla podkladu. K opětovnému uložení trestního opatření podmíněného odnětí svobody s dohledem, jen mírně přísnějšího co do jeho výměry, počtu hodin společensky prospěšných prací a zkrácení doby, ve které je má vykonat, vrchní soud přistoupil s ohledem na skutečnost, že rozhodoval pouze z podnětu odvolání mladistvého a byl tedy vázán zákazem změny k horšímu, ale i z přesvědčení, že mladistvý [jméno] [jméno] není i přesto, že se obou sbíhajících se provinění dopustil ve zkušební době předchozího souhrnného odsouzení Obvodním soudem pro Prahu 2 jako soudem pro mládež, narušen tak významným způsobem jako ostatní mladiství, kteří byli v této věci stíháni společně s ním, a trestní opatření primárně výchovného charakteru v jeho případě odpovídá § 9 odst. 1 z. s. m. Nejlépe to ilustrují poslední zprávy Probační a mediační služby, se kterou mladistvý aktuálně řádně a bezproblémově spolupracuje v rámci výkonu dohledu.

97. V návaznosti na přezkoumané výroky o vině se vrchní soud podle § 254 odst. 1, 3 tr. ř. zabýval také správností adhezních výroků. Mladiství odvolatelé je napadli, ovšem žádné konkrétní námitky vůči nim neuplatnili. Mladistvý [jméno] [příjmení] městskému soudu pouze vytknul, že poškozené, kteří požadovali náhradu nemajetkové újmy, neodkázal na občanskoprávní řízení s celými nároky, ačkoli rozsah dokazování k jejich údajným psychickým potížím jako následku trestné činnosti mladistvých byl zjevně nedostačující. Mladistvá [jméno] [příjmení], která sama odvolání proti rozsudku městského soudu nepodala, pak ve svém vyjádření k odvolání poškozeného [jméno] [příjmení] označila adhezní závěry městského soudu za správné a odpovídající její roli v předmětném napadení (skutek pod bodem 10). Naproti tomu poškození [příjmení], [příjmení], Roztočil a [příjmení] výslovně a s konkrétní argumentací brojili proti adhezním výrokům týkajícím se jejich nároků na náhradu tzv. jiné nemajetkové újmy.

98. Vzhledem k tomu, že vrchní soud nezjistil žádné vady v přezkoumávaných výrocích o vině, není důvod se podrobněji zabírat adhezními výroky pod body VI. – VII. výroku napadeného rozsudku, kterými byla obžalovanému [jméno] [příjmení] uložena povinnost nahradit Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky a Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra České republiky náklady za ošetření jejich pojištěnců - poškozených [jméno] [příjmení], Maksyma Pithuka, [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Postačí stručně konstatovat, že obě pojišťovny své nároky na náhradu škody řádně a včas uplatnily a doložily patřičnými listinnými důkazy, které městský soud v hlavním líčení provedl. V podrobnostech vrchní soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku v odstavcích 230 až 233, se kterým se ztotožnil.

99. Poškozené nezletilé [jméno] [příjmení] přiznal městský soud náhradu jiné nemajetkové újmy v penězích ve výši 100 000 Kč a k jejímu zaplacení zavázal solidárně mladistvé [jméno] [příjmení]

a [jméno] [příjmení] s argumentem, že oba mladiství jsou podle § 2956 o. z. povinni poškozené poskytnout finanční satisfakci za příkoří, kterému jí vystavili, a za duševní útrapy, které prožívala v důsledku jejich násilného jednání, kterým úmyslně zasáhli do jejího práva na lidskou důstojnost v sexuální oblasti a na zdravý vývoj. Majetkovou situaci mladistvých soud prvního stupně zvažoval jen jako vedlejší hledisko a dospěl k závěru, že přestože aktuálně žádný z povinných takovou částkou nedisponuje, nejde vzhledem k jejich výdělkovým možnostem o částku likvidační.

100. Poškozená [jméno] [příjmení] v odvolání zpracovaném zmocněncem přiznanou náhradu označila za nepřiměřeně nízkou a setrvala na peněžitém odčinění ve výši 300 000 Kč. Městský soud podle jejího názoru zcela podcenil intenzitu zásahu do jejích osobnostních práv. Připomněla, že v nízkém věku zažila bezprecedentní příkoří, bolest a následně strach a duševní útrapy, které stále přetrvávají. Bylo zasaženo její základní právo na čest a důstojnost, byla nucena k ponižujícím praktikám. Akcentovala, že nebyla připravena na násilí a zvrácenosti, kterých se na ní dopustil mladistvý [příjmení], který jí byl blízký, natož na to, že ji, „přepustil“ někomu dalšímu. Zdůraznila, že má nárok na zdravý a svobodný sexuální život a má právo rozhodovat, kdy bude mít pohlavní styk, a hlavně s kým.

101. Argumentovala také § 2957 o. z., který ukládá soudům povinnost zohlednit při stanovení peněžité satisfakce k okolnostem zvláštního zřetele hodným. V projednávané věci je lze podle ní spatřovat v úmyslném způsobení újmy použitím lsti, pohrůžkou a zneužitím závislosti, v násobení účinků zásahů do osobnostních práv poškozené uváděním činu, jehož se stala obětí, ve veřejnou známost a ve skutečnosti, že újma jí byla způsobena mladistvým [příjmení], ke kterému měla pozitivní citový vztah.

102. Namítla také, že napadené rozhodnutí městského soudu neodráží obecně sdílené představy o spravedlnosti a nezohledňuje částky přiznané v jiných srovnatelných řízeních. Odkázala jmenovitě na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2016, sp. zn. 4 Tdo 1402/2015 (pozn. VS [obec] – toto rozhodnutí řešilo nároky pozůstalých vůči dospělému pachateli trestného činu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku).

103. Poškozená připomněla, že míra intenzity zásahu do přirozených práv může být vyšší i v případech, v nichž není trestněprávně relevantní jednání doprovázeno agresí, ale oběť je ve vztahu k pachateli v blízkém postavení, absolutně mu důvěřuje, je jedním z jejích nejbližších, případně je na něm jakkoliv závislá. Taktomu podle ní bylo i v jejím případě, protože důvěřovala mladistvému [příjmení] i jeho kamarádům, že se jí s nimi nestane, „nic zlého“, že v nelehké situaci, v níž se nacházela po útěku z výchovného ústavu, je s nimi v bezpečí, což se ukázalo jako liché. Z kamarádů se vyklubali násilníci, kteří využili toho, že neměla zázemí a potřebovala pomoc a oporu. Městským soudem přiznaná částka podle ní neodráží to, že ztratila důvěru v okolí, ve své nejbližší a že si do budoucna ponese až cynický přístup k životu. Taktéž podle ní částka 100 000 Kč dostatečně nereflektuje, že byla nízkého věku, osamocená, důvěřivá a ztracená, když de facto vypadla ze systému pomoci. V odvolání dále uvedla, že její život je nevratně poznamenán bez vidiny toho, že by mohla dosáhnout zlepšení svého způsobu života, v němž si připadá stigmatizovaná a poznamenaná.

104. Ve vztahu k mladistvému [jméno] [jméno], kterého městský soud k povinnosti odčinit poškozené způsobenou nemajetkovou újmu nezavázal, přestože i vůči němu svůj nárok včas a řádně uplatnila, odvolatelka ponechala na uvážení vrchního soudu, zda i on by se neměl na peněžitém zadostiučinění podílet. Připomněla jen, že měl možnost jednání mladistvých [příjmení] a [příjmení] zabránit, ale neučinil tak a na obranu poškozené nevystoupil, přestože mu mohlo být jasné, jaké příkoří jí je způsobováno.

105. Vrchní soud konstatuje, že odvolací námitky poškozené, které v zásadě nijak nepřekračují skutková tvrzení, která uplatnila již v řízení před soudem prvního stupně, má za nedůvodné.

106. Městský soud vzal za prokázané, že poškozené byla jednaním [jméno] [příjmení], kterého v té době milovala a důvěřovala mu, a jejich společného kamaráda [jméno] [příjmení] způsobena intenzivní újma na jejích osobnostních právech spojená s citelnými duševními útrapami, které přetrvávaly ještě nějakou dobu po činu mladistvých. Poukázal na to, že ačkoli poškozená vlastní trápení ve své výpovědi nijak nedramatizovala, je z jejích vyjádření zřejmé, že činem mladistvých skutečně trpěla. Přesvědčivě popsala, jak byla ponížena její důstojnost tím, že proti její vůli ji [příjmení] a [příjmení] v přítomnosti mladistvého [jméno] svlékali a osahávali na intimních místech, jak útrpně prožívala násilné sexuální akty, ke kterým následně došlo v koupelně, jak se cítila zrazena blízkým člověkem, se kterým měla podle svého vnímání oboustranný citový vztah. Uvedla, že hledala vinu sama v sobě, přemýšlela o tom, co provedla špatně, zda si jednání mladistvých nezasloužila. Popsala pocity, „špinavosti“ a vlastní nedostatečnosti. To vše je jasným projevem duševních útrap, které musela poškozená zažívat nejen při samotném znásilnění, ale jistě i nějakou dobu po něm.

107. K odčinění nemajetkové újmy způsobené zásahem do osobnostních práv, nejde-li o ublížení na zdraví či usmrcení osoby blízké apod., je potřeba připomenout, že § 2951 odst. 2 o. z. a priori nepředpokládá zadostiučinění v podobě finanční částky. K tomu má docházet až subsidiárně v případech, v nichž by jiný způsob satisfakce nezajistil skutečné a dostatečné účinné odčinění způsobené újmy. Donucení k pohlavnímu styku je obecně zásahem do jednoho z nejniternějších aspektů soukromého života a zpravidla ve všech případech je porušena nedotknutelnost osoby a jejího soukromí tak zásadním způsobem, že jiné standardní způsoby zadostiučinění, mezi které patří zejména trestní odsouzení škůdce, dostatečnou satisfakcí obvykle nejsou. V tomto případě se navíc poškozené v trestním řízení nedostalo od pachatelů žádné omluvy. Naopak byla vystavena tomu, že mladiství ji v rámci své obhajoby zřetelně očerňovali a označili za lhářku. Namísto lítosti nad tím, co jí způsobili, vyzdvihovali její problémové chování, aktivní sexuální život nepatřičný jejímu věku apod. Nelze proto pochybovat o tom, že poškozené je potřeba přiznat i satisfakci v penězích. A to bez ohledu na skutečnost, že nebyly zjištěny následky, které by zásadním způsobem ovlivnily její duševní zdraví a rozvoj (k tomu srovnej znalecký posudek znalce [příjmení], Mgr. [jméno] [příjmení] specializujícího se i na psychologie dětí a mládeže založený v trestním spise na č. l. 135 a násl. a vlastní vyjádření poškozené, že po rozpadu vztahu s mladistvým [jméno] [příjmení] navázala vztah s [jméno] [příjmení], který i po stránce sexuální dobře fungoval). Znásilnění je standardně tak intenzivním zásahem do práv oběti, že finanční zadostiučinění je na místě i v případech, kdy nejsou tvrzeny ani zjištěny lékařsky diagnostikovatelné závažné dopady do jejího dalšího života, a tento případ není výjimkou.

108. S poškozenou lze nepochybně souhlasit v tom, že odpovídající peněžité zadostiučinění musí zahrnovat i okolnosti zvláštního zřetele hodné (§ 2957 o. z.), kterými jsou úmyslné zavinění obou mladistvých a citový vztah poškozené k mladistvému [jméno] [příjmení], který zcela sobecky a nepřípustně zneužil její důvěry, kterou k němu chovala. Na druhou stranu nelze v úvahách o odpovídajícím finančním zadostiučinění přeceňovat faktor nízkého věku poškozené, protože fakticky byla ve věku blízkém věku mladistvých pachatelů, kteří vůči ní nevystupovali z pozice autority dospělé osoby. Za samostatnou okolnost zvláštního zřetele hodnou při stanovení výše peněžité satisfakce nelze v tomto případě brát to, že poškozená byla v situaci, kterou v odvolání označila tak, že, „vypadla ze systému pomoci“. Poškozená totiž ze systému pomoci vypadla z vlastního rozhodnutí tím, že opakovaně utíkala z ústavního zařízení, kam byla umístěna. Mladistvým lze ovšem přičítat k tíži, že její komplikované situace, do které se sama dostala, sobeckým způsobem zneužili.

109. Poškozená ve svém odvolání namítla, že částka 100 000 Kč vybočuje z částek přiznávaných v obdobných věcech, nicméně sama neuvedla, o jaké konkrétní srovnatelné věci by se mělo jednat. Rozhodnutí Nejvyššího soudu, na které poukázala, řešilo náhradu nemajetkové újmy a duševní útrapy poškozených trestným činem usmrcení z nedbalosti, jehož pachatelem nebyl mladistvý. Orientačním srovnáním s jinými věcmi, v nichž bylo stanoveno peněžité

zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou znásilněním nezletilé poškozené mladistvým pachatelem, lze podle vrchního soudu dospět naopak k závěru, že rozhodnutí městského soudu z nich nijak nevybočuje; naopak do nich přiléhavě zapadá.

110. Například rozsudkem Vrchního soudu v Praze jako soudu pro mládež ze dne 30. 6. 2016, sp. zn. 1 Tmo 13/2016, byl mladistvý pachatel zavázán k náhradě nemajetkové újmy ve výši 10 000 Kč své polorodé nezletilé sestře, na které se opakovaně v blíže nezjištěném počtu případů v bytech, kde žil společně s ní a se svými rodiči, dopustil provinění znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Zmínit lze i rozhodnutí Vrchního soudu v Praze jako soudu pro mládež ze dne 27. 6. 2019, sp. zn. 1 Tmo 7/2019, kterým byla přiznána peněžitá satisfakce 50 000 Kč za nemajetkovou újmu způsobenou nezletilé poškozené, kterou mladistvý použitím fyzického násilí přinutil, aby strpěla, že zasunul penis do její vagíny a posléze s ní měl proti její vůli i anální sex. V rozsudku téhož soudu ze dne 19. 1. 2023, sp. zn. 1 Tmo 19/2022, byla nezletilé poškozené, která byla opakovaně dlouhodobě znásilňována doma svým starším bratrem, přiznáno peněžitě zadostiučinění ve výši 130 000 Kč.

111. Ve všech odkazovaných případech vrchní soud vycházel z toho, že při určení přiměřené výše peněžité náhrady další nemajetkové újmy jde často, a tak je tomu i v tomto případě, o jistý kompromis mezi zájmem na plné satisfakci poškozeného a zachováním účelu trestního řízení proti mladistvým v podobě nápravného a výchovného účinku ukládaných sankcí, ač náhrada nemajetkové újmy mezi trestní sankce přímo nepatří. Přiznávány jsou tedy částky nižší, než které by byly ukládány za srovnatelné jednání dospělému pachateli, nicméně stále by se mělo jednat o částku, která je z pohledu nezletilé poškozené významná a která může mladistvé výrazně dlouhodobě finančně zatížit. I této koncepci rozhodnutí městského soudu odpovídá.

112. Vzhledem ke všem výše uvedeným zjištěním vrchní soud konstatuje, že peněžitě zadostiučinění pro poškozenou [jméno] [příjmení] stanovil městský soud v adekvátní výši.

113. Vrchní soud se s městským soudem ztotožnil i v závěru, že újmu způsobenou poškozené nemá solidárně s mladistvými [příjmení] a [příjmení] finančně odčínovat mladistvý [jméno] [jméno]. Jednání tohoto mladistvého, který poškozené nepomohl a celou situaci pro své potěšení pozoroval, sice útrapy poškozené mohlo prohloubit, ovšem nebylo bezprostřední příčinou jejich vzniku, takže pro poškozenou ve vztahu k tomuto mladistvému je dostatečnou satisfakcí už jeho odsouzení za nepřekážení trestného činu.

114. Poškození [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] odvolací námitky směřovali proti výši přiznané peněžité náhrady za duševní útrapy, které prožívali jak při samotném útoku, kdy se báli o své zdraví a životy, tak v době po napadení.

115. Poškozený [jméno] [příjmení] poukázal na to, že při nečekaném útoku utřil nejméně 8 ran do hlavy a z napadení měl ještě 3 dny oteklou tvář. Následně měl problémy s nespavostí, v noci se probouzel a zdály se mu nepříjemné, chaotické sny, jaké dříve nemíval. Dostavovala se u něj paranoia, během níž se stále rozhlížel kolem sebe a v průběhu dne míval asociace na předmětný útok, když například zahlédl [příjmení] v červené mikině. Marně se snažil na událost zapomenout a jeho obavy dospěly do takového stadia, že si na svou obranu pořídil teleskop a peřový sprej.

116. Poškozený [jméno] [příjmení] uvedl, že byl překvapivě kopnut do hlavy a po napadení měl boule na hlavě a modřiny v obličeji. Důsledky napadení spatřoval především v následcích duševních, protože měl potíže se spánkem, prožitá nepříjemná situace se mu v myslí opakovaně vracela a o incidentu stále přemýšlel. Od napadení občas venku zažíval divné pocity, které dříve neznal, při nichž se stále otáčel, zda za ním nikdo nejde.

117. Oba poškození zmínili obavy, které v nich vyvolalo bití toho druhého, a zejména velmi frustrující zážitek z toho, jak odtahovali bezvládného [jméno] [příjmení]. Podaným odvoláním pak shodně brojili proti tomu, že z požadovaných 70 000 Kč jim městský soud přiznal pouze částku 20 000 Kč a dostatečně tak nezohlednil okolnosti zvláštního zřetele hodné, které je na

místě spatřovat v tom, že újma jim byla způsobena úmyslným jednáním mladistvých, které v nich vyvolalo obavy ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví a obavu o jejich blízké. Zdůraznili, že zažili bezprecedentní příkoří a jejich duševní útrapy jsou nadále živé. Žijí v úzkostech a neustálém strachu a jejich život je degradován na pouhý pud sebezáchovy a přežití. Jsou poznamenáni také fyzickými následky. Přiznaná částka 20 000 Kč navíc v porovnání s částkami přisouzenými v jiných případech neodráží obecně sdílené představy o spravedlnosti.

118. Odvolací námitky poškozených [příjmení] a [příjmení] neshledal vrchní soud důvodnými. K tvrzením poškozených o jejich duševním strádání v průběhu činu a po něm je třeba předeslat, že ve spisovém materiálu (primárně jde o výpovědi samotných poškozených), není podklad pro závěr, že poškození žijí v úzkostech, v neustálém strachu, že jejich život je degradován na pouhý pud sebezáchovy a přežití a že jejich životy jsou poznamenány fyzickými následky. Poškozený [jméno] [příjmení] útokem mladistvých utrpěl boule na hlavě a pár modřin pod očima, poškozený [jméno] [příjmení] měl nateklou pusou. Lékařské ošetření ani jeden z nich nevyhledal s vysvětlením, že to jejich zranění nevyžadovala. Z uvedeného je zřejmé, že jim společným útokem všech tří mladistvých nebyla způsobena taková újma na fyzickém zdraví, která by nějak znesnadňovala jejich obvyklý způsob života. To ostatně netvrdí ani sami poškození, kteří podstatu svého nároku nekvalifikovali jako nemajetkovou újmu za zásah do zdraví podle § 2958 o. z., ale jako obecný nárok na náhradu nemajetkové újmy za zásah do jejich osobnostních práv a za duševní útrapy s tím spojené s odkazem na § 2956 o. z.

119. Poškození nevyhledali odbornou pomoc ani v souvislosti s tvrzenými psychickými následky. Ty se u obou projevovaly a částečně stále mají projevovat obdobným způsobem, a to problémy se spánkem, častými vzpomínkami na nepříjemný zážitek a obavami z dalšího napadení. [jméno] [příjmení] duševní útrapy konkretizoval tak, že se mu po incidentu špatně spalo, vrátilo se mu to jako nepříjemná vzpomínka, kvůli níž se často budil a byl pak „rozhozený“. Nejintenzivnější to bylo asi týden po incidentu, postupem času se to výrazně zlepšilo, jen se mu doposud občas zdá, že mu letí, kopačka“ na hlavu. I v současné době mívá nejistý pocit, když za ním někdo jde. Stále se otáčí a vybavuje se mu napadení mladistvými. Na svou obranu si pořídil pepřový sprej. Poškozeného [jméno] [příjmení] od incidentu trápí chaotické sny, které dříve nemíval. Nejde o „noční můry“, ale jsou to nepříjemné sny. Po útoku je měl téměř každou noc, v současné době se ovšem jeho spaní výrazně zlepšilo. V období po napadení byl navíc paranoidní, pořádkem se okolo sebe rozhlížel a na svou obranu si pořídil teleskopický obušek, aby se mohl v případě dalšího útoku již lépe bránit. Pořídil si i pepřový sprej, který pak pūjčil [jméno] [příjmení].

120. Poškozenými popsané psychické obtíže, které, jak uvedli, zvládají sami bez odborné pomoci, neodpovídají jejich tvrzení o životě v neustálých úzkostech a strachu, degradovaném na pouhý pud sebezáchovy a přežití. Pokud by skutečně žili v trvalých úzkostech, které je paralyzují natolik, že jen přežívají, logicky by vyhledali pomoc psychologa či psychiatra a pravděpodobně by u nich byla diagnostikována posttraumatická stresová porucha nebo jiná duševní újma, která by zakládala režim náhrad nemajetkových újem za ublížení na zdraví podle § 2958 o. z. Žádné odborné vyjádření nebo znalecký posudek, ze kterých by uvedený závěr vyplýval, ale poškození nepředložili.

121. S potřebnou mírou jistoty bylo tedy prokázáno jen to, že jednáním mladistvých byli poškození citelně zasaženi v jejich přirozeném právu na nedotknutelnost osoby, a to tak intenzivním způsobem, že prožívali vážné obavy o vlastní život a zdraví a posléze u nich přetrvával strach o vlastní bezpečnost projevující se až paranoidním chováním a postupně ustupujícími problémy se spánkem. Vyplývá to z výpovědí poškozených, ale i z charakteru prokázaného útoku, který takové obavy obvykle u obětí vyvolává. Z tohoto titulu poškozeným podle § 2956 o. z. přísluší náhrada jiné nemajetkové újmy.

122. Jak bylo shora uvedeno a jak správně konstatoval i městský soud v odůvodnění napadeného rozsudku, odčinění jiné nemajetkové újmy podle § 2956 o. z. se primárně neposkytuje v penězích.

Tato forma satisfakce nastupuje až tehdy, pokud by jiný způsob zadostiučinění nezajistil poškozenému skutečně a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy (§ 2951 odst. 2 o. z.). V posuzovaném případě je významnou formou zadostiučinění, kterého se poškozeným dostalo, odsouzení mladistvých k citelným trestním opatřením nepodmíněného odnětí svobody. Jistým zadostiučiněním pro poškozené je také to, že se jim všichni mladiství v hlavním líčení omluvili. Tuto formu satisfakce sice nelze přeceňovat, protože z celkového chování mladistvých v řízení před soudem lze seznat, že motivem této omluvy byla více snaha mladistvých jevit se před soudem v lepším světle, než soucit s poškozenými, ale není na místě ji ani opomenout. Zejména pokud poškození u hlavního líčení uvedli, že omluvu přijímají.

123. Vzhledem k intenzivně prožívaným obavám poškozených o jejich život a zdraví, které byly vyvolány nečekaným a agresivním, úmyslně vedeným fyzickým útokem proti nim (jedná se o okolnosti zvláštního zřetele hodné, na které odvolatelé poukázali), ovšem zmíněná zadostiučinění nejsou dostatečnou kompenzací újmy, kterou poškození utrpěli, a městský soud tak poškozeným důvodně přiznal vůči mladistvým jako doplňující způsob zadostiučinění nárok na peněžité odčinění nemajetkové újmy ve výši 20 000 Kč. Stanovená částka je i podle vrchního soudu přiměřená uplatněným a prokázaným skutkovým tvrzením, z nichž poškození svůj nárok dovozují.

124. K tomu je třeba připomenout, že na následných obavách poškozených [příjmení] a Roztočila o život a zdraví, které mají být odčiněny, se z velké části podílelo vážné zranění [jméno] [příjmení]. Poškozený [jméno] [příjmení] to jasně vyjádřil slovy, „měl jsem opravdu strach především z toho, že mi následně přijde zpráva, že [jméno] [příjmení] najednou není...“. Pobodání kamaráda [jméno] [příjmení], které poškození zaregistrovali až po skončení útoku, když byli před mladistvými v bezpečí, ale nelze brát za újmu na jejich osobnostních právech. Navíc nelze pominout, že poškození i přes obavy o život kamaráda mu nezajistili bezprostředně po činu odbornou lékařskou pomoc přivoláním rychlé záchranné služby, aby nevyšlo najevo, že je pod vlivem omamné a psychotropní látky. Odborné pomoci se mu dostalo až přibližně o hodinu později.

125. Poškozený [jméno] [příjmení] odvoláním brojil proti výrokům, kterými bylo rozhodováno o jeho nároku na peněžitou satisfakci za jinou nemajetkovou újmu a s obecným odkazem na § 2956 o. z. a § 2957 o. z. se domáhal jejího navýšení z 70 000 Kč na 150 000 Kč. Jeho námítky byly, s výjimkou zdůraznění bodných zranění, v zásadě shodné jako u obou výše uvedených poškozených. Všechny shora uvedené úvahy tak lze vztáhnout i k jeho odvolání.

126. Za škůdce, kterým má být povinnost k zaplacení finančního odškodnění uložena, poškozený [jméno] [příjmení] zastoupen zmocněncem označil souhrnně, „dotčené obžalované“, aniž by se v odvolání blíže vyjádřil k postupu městského soudu, který v souladu s § 2915 o. z. solidárně zavázal všechny tři útočící mladistvé a mladistvou [jméno] [příjmení], která poškozeného na místo činu vylákala, k zaplacení peněžité satisfakce ve výši 20 000 Kč za duševní útrapy podle § 2956 o. z., které poškozený [příjmení] společným útokem mladistvých utrpěl, a mladistvému [jméno] [příjmení] navíc podle § 2958 o. z. uložil povinnost zaplatit poškozenému dalších 50 000 Kč za další nemajetkovou újmu spojenou s těžkou újmou na zdraví, kterou tento mladistvý svým excesivním jednáním v průběhu společného útoku poškozenému způsobil a jejíž rozsah byl v hlavním líčení objasněn znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství zpracovaným MUDr. [jméno] [příjmení] (blíže viz odst. 245 odůvodnění napadeného rozsudku). Na počátku hlavního líčení, kdy ještě nebylo spolehlivě prokázáno, kdo z útočníků poškozeného [příjmení] pobodal, byl postup poškozeného, resp. jeho zmocněnce, který se přiznání peněžitého odčinění duševních útrap způsobených tím, že na něj některý z útočníků vytáhl nůž a pobodal ho, domáhal vůči všem z tohoto skutku obžalovaným mladistvým ve stejné výši, akceptovatelný. Nicméně poškozený [příjmení] ani v odvolání nijak nereagoval na skutková zjištění městského soudu, že se jednalo o excesivní jednání pouze jediného z pachatelů loupeže, a to [jméno] [příjmení], z čehož logicky vyplývá, že k peněžité náhradě nemohou být zavázáni ti mladiství,

kteří újmu na zdraví poškozeného [příjmení] nezpůsobili (na okraj lze připomenout, že v civilním řízení by bylo jasné označení žalovaného nezbytnou náležitostí žaloby).

127. Vrchní soud k tomu konstatuje, že městský soud při posuzování adhezních nároků poškozeného [jméno] [příjmení] zcela správně rozlišil jinou nemajetkovou újmu způsobenou mu společným útokem všech mladistvých, u jejíhož odčinění postupoval podle § 2956 o. z., přičemž ve vztahu k z tohoto titulu přisouzené částce 20 000 Kč lze odkázat na shora uvedené argumenty, a újmu na zdraví, která tomuto poškozenému vznikla v důsledku excesivního jednání mladistvého [jméno] [příjmení] a zahrnovala bolestné a jinou nemajetkovou újmu, k jejímuž zaplacení zavázal jen mladistvého [příjmení] s odkazem na § 2958 o. z.

128. V § 2958 o. z. jsou upraveny náhrady při ublížení na zdraví a při usmrcení poškozeného. V případě způsobené újmy na zdraví má tak podle § 2958 o. z. škůdce peněžitou náhradou poškozenému odčinit vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy, a vznikla-li poškozením zdraví poškozenému překážka lepší budoucnosti poškozeného, také tzv. ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.

129. Poškozený [jméno] [příjmení] nárok na odškodnění za ztížení společenského uplatnění neuplatnil. Domáhal se odčinění bolestného a duševních útrap, které v důsledku činu mladistvého [příjmení] prožíval.

130. Bolestné bylo poškozenému [jméno] [příjmení] přiznáno v jím požadované výši 146 005 Kč a poškozený tento výrok nesporeoval. Vrchní soud ho přezkoumával podle § 254 odst. 3 tr. ř. v návaznosti na výrok o vině pod bodem 10 napadeného rozsudku a nezjistil žádnou vadu. Nárok poškozeného na náhradu tohoto dílčího nároku nemajetkové újmy způsobené zásahem do jeho přirozeného práva na zdraví vyplývá z § 2958 o. z., poškozený svůj nárok uplatnil včas, řádně tvrdil co do jeho titulu i výše a v hlavním líčení bylo prokázáno, že újmu na zdraví poškozenému způsobil právě [jméno] [příjmení]. [příjmení] ohodnocení bolesti provedené v dodatku znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství znalcem [příjmení] [příjmení] (v trestním spise na č. l. 1971) odpovídá prokázaným zraněním [jméno] [příjmení]. V podrobnostech lze odkázat na závěry městského soudu uvedené v odstavci 242 odůvodnění napadeného rozsudku.

131. Za jinou nemajetkovou újmu, kam spadají poškozeným popsané a postupně odeznívající pocity úzkosti, problémy se spaním, nedůvěřivost k lidem, izolace a další omezení jeho života, které není obsaženo v náhradě bolestného (v němž je zahrnuta komplikace při léčbě samotného zranění v podobě nutnosti hrudní drenáže a podání krevní transfuze), intenzivní obavy o zdraví a život poškozeného v hodinové prodlevě mezi zjištěním jeho poranění a přivoláním lékařské pomoci, která byla způsobena obavami poškozeného ze zjištění přítomnosti návykových látek v jeho krvi, bylo poškozenému [jméno] [příjmení] napadeným rozsudkem přiznáno vůči mladistvému [příjmení] 50 000 Kč.

132. K námitce poškozeného [jméno] [příjmení], že soud prvního stupně nedostatečně zohlednil, že poškozený žije v neustálých úzkostech a strachu a že jeho život je degradován na pouhý pud sebezáchovy a přežití, vrchní soud poukazuje na skutečnost, že tato silná tvrzení nemají oporu ve spisovém materiálu. K duševnímu stavu poškozeného [jméno] [příjmení] byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie MUDr. [jméno] [příjmení] a PhDr. [jméno] [příjmení], Ph.D. (ve spise na č. l. 2003) a podle těchto znalkyň poškozeným prožívané vnitřní obavy, problémy se spaním a usínáním, potřeba izolace a nedůvěra k lidem měly zjevnou příčinu v nyní řešeném incidentu a projevíly se poruchou přizpůsobení jako reakcí psychických funkcí na vnější stresové faktory, kterým bylo právě neočekávané napadení nožem a způsobená zranění, která snadno mohla vést k jeho smrti. Znaky svědčící o posttraumatické stresové poruše či jiném vážném psychickém následku, který by odpovídal tvrzení poškozeného o naprosté devalvací jeho života v důsledku činu mladistvých a zejména [jméno] [příjmení], ale znalkyně neshledaly. Závěrům znaleckého posudku odpovídá i to, jak

popsal svůj psychický stav sám poškozený (viz protokol o jeho výslechu ze dne [datum] na č. l. 2024 a násl. a protokol o hlavním líčení ze dne [datum] ve spise na č. l. 3360 a násl.). Uvedl, že měl potíže se spaním, že zpočátku téměř nechodil ven (což ale souviselo primárně s tím, že mu byl lékařem nařízen klidový režim kvůli hojení bodných ran), a poté byl venku nejistý, hodně se ohlížel, při pohledu na skupinky lidí, zejména, pokud z nich měl někdo červenou mikinu anebo se jednalo o [jméno], se mu napadení vybavovalo a bál se, aby se neopakovalo. Zmínil pocity úzkosti a obav nejen o sebe, ale i o svou matku a sestru, když chodily venčit psa. Začal být více nedůvěřivý k lidem a výrazně omezil okruh svých sociálních kontaktů. Vše se ovšem postupně zlepšovalo. Pomohlo mu, že si našel přítelkyni, která je vedle jeho matky jedinou osobou, které důvěřuje a se kterou je schopen o svých problémech otevřeně hovořit.

133. Přehlížet nelze ani to, že poškozený se ve svém odvolání staví do pozice psychicky zničeného, úzkostmi zmítaného člověka, plného nedůvěry k ostatním lidem a společensky izolovaného, jehož život byl degradován na pud sebezáchovy, ale při komunikaci se svými kamarády v době své hospitalizace oceňuje navýšení svého tzv. [příjmení] [jméno] Tyto silácké řeči, jak správně podotkl soud prvního stupně, nemají potenciál zpochybnit duševní útrapy poškozeného jako takové, ovšem mají svou vypovídající hodnotu ve vztahu k v odvoláním deklarované extrémně vysoké intenzitě těchto útrap.

134. Námitce poškozeného [jméno] [příjmení], že peněžité satisfakce by měla být navýšena i s ohledem na to, že jeho okolí si jej poté, co bylo o útoku, jehož se stal obětí, veřejně informováno, dalo do spojitosti s distribucí marihuany a jeho sousedé se začali vůči němu i jeho matce chovat vyhýbavě, vrchní soud nemohl přisvědčit. Pokud média v internetových článcích obecně bez uvedení jmen konstatovala, že k napadení došlo na domluvené schůzce, jejímž důvodem bylo předání drog, odpovídá to skutečnosti. Podle skutkových zjištění totiž poškozený nezletilá dívka, která se mu líbila, skutečně slíbil předání marihuany (blíže srovnej odst. 91 odůvodnění napadeného rozsudku).

135. Vrchní soud uzavírá, že peněžité odškodnění v celkové výši 216 005 Kč přiznané městským soudem poškozenému [jméno] [příjmení] za zásah do jeho osobnostních práv podle § 2956 o. z. a podle § 2958 o. z., k jejímuž zaplacení byli v částce 20 000 Kč solidárně zavázáni všichni mladiství odsouzení za skutek pod bodem 10 výroku o vině a v částce 196 005 Kč jen mladistvý [příjmení], je spolu se satisfakcí, které se i tomuto poškozenému dostala odsouzením mladistvých k trestním opatřením nepodmíněného odnětí svobody (z komunikace poškozeného [jméno] [příjmení] s přáteli lze dovodit jeho intenzivní a přirozený osobní zájem na přísném odsouzení mladistvých, zejména toho z nich, který ho pobodal) zadostiučiněním odpovídajícím okolnostem případu i intenzitě způsobené újmy v rozsahu, ve kterém byla poškozeným tvrzena a prokázána.

136. Městský soud správně rozhodl i o úrocích z prodlení, které poškození ve svých návrzích uplatňovali, přičemž zohlednil, od kdy byli jednotliví mladiství v prodlení.

137. Vycházeje ze shora uvedených zjištění a právních závěrů vrchní soud rozhodl o odvoláních mladistvých [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [jméno] a poškozených nezletilá [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Lze proti němu podat dovolání. Dovolání se podává u soudu pro mládež, který ve věci rozhodl v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení opisu jeho písemného vyhotovení. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud jako soud pro mládež.

Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch mladistvého, mladistvý pak pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká.

Mladistvý může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Důvody, pro které lze dovolání podat, jsou uvedeny v § 265b trestního řádu, nutný obsah dovolání je uveden v § 265f trestního řádu.

Praha 23. února 2023

JUDr. Pavla Augustinová
předsedkyně senátu